

ROMÂNIA
Județul TIMIȘ
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI FOENI

PRIMĂRIA COMUNEI FOENI
JUDEȚUL TIMIȘ
307175 FOENI • PRINCIPALĂ, nr.381
Fax 0256/413606 • Telefon: 0256/413401;
E-mail:primariafoeni@yahoo.com;
Web:www.primariafoeni.ro.

Nr. 45 din 05.12.2024

HOTĂRÂRE

privind indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Consiliul Local al comunei Foeni, județul Timiș;

Având în vedere :

- Proiectul de hotarare nr.47/05.12.2024;
- referatul de aprobare al Primarului cu nr. 1470 din 05.12.2024
- raportul de specialitate cu nr. 6060 din 15.11.2024 al Compartimentului de specialitate din cadrul Primariei Comunei Foeni;

În conformitate cu prevederile art. 470 alin.(5) și (6) și art. 491 alin.(1[^]) și (2) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Având în vedere Directiva 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri;

Potrivit Jurnalului Uniunii Europene C/2024/5035 , rata de schimb a monedei euro valabilă la data de 01.10.2024, este de **4,9735** lei/euro, rată publicată pe site-ului oficial al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, mdlpa.ro/pages/politici_fiscale_si_bugetare_locale;
In temeiul art.120 alin.(1) si art.121 alin.(1) si alin.(2) din Constitutia Romaniei, republicata;
In temeiul art.10 pct.3 din Carta europeana a autonomiei locale, adoptata la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificata prin Legea nr.199/1997;

In temeiul:

- art.7 alin.(2) din Codul Civil al Romaniei, adoptat prin Legea 287/2009, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare;

- art.1 alin.(2), art.123 alin.(1) si alin.(4), art.129 alin.(1), alin.(2) lit.b), alin.(4) lit.c), art.135, art.138 alin.(1), alin. (8) – (10), alin. (14) si alin.(16), art.139 alin.(3)lit.c), alin.(5), alin.(11) si alin. (12), din Ordonanta de urgenta nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificarile si completarile ulterioare;

Consiliul Local al comunei Foeni în conformitate cu prevederile art.134 alin 1,lit.a, alin.5, coroborat cu art.196 alin.1 lit a, și ale art.197- art.200 din OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ cu modificările și completările ulterioare,

Cu 8 voturi pentru, 0 împotriva, 2 abțineri,

HOTĂRĂȘTE:

Art. 1. Se aprobă indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozit aplicabil în anul fiscal 2025, conform **Anexei**, parte integranta din prezenta hotarare.

Art. 2. Hotararea se comunica:

- Instituției Prefectului Județului Timiș;
- Primarul Comunei Foeni;
- Compartimentelor de specialitate din instituție
- Monitorul oficial local
- Publica prin afisare.

Președinte de ședință
Consilier local Avram Todor-Octavian

Contrasemnează
Secretar general UA
Jur. BUZAȘ Sabin

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI FOENI

Comisia nr.1 pentru agricultura, activități economico-financiare, Juridică și de disciplină

AVIZ

În temeiul prevederilor art. 125 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, Comisia nr.1, întrunită în ședință de lucru în data de 12.12.2024, luând în discuție:

1. *Proiect de hotarare nr. 47 din 05.12.2024 privind indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*

Cu :

- 5 voturi pentru;
- 0 împotrivă;
- 0 abțineri.

- **EMITE PREZENTUL;**

- a) Aviz favorabil;
- b) Amendamente la proiect;
- c) Aviz nefavorabil.

Prezentul AVIZ se comunică și se predă prin grija secretarului comisiei, în termenul recomandat, secretarului general al comunei Foeni.

- 1) Avram Todor Octavian
- 2) Balan Ioan
- 3) Bighiu Dorel-Daniel
- 4) Călugărița Alexandru
- 5) Falub Adrian

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI FOENI

Comisia nr.2 pentru învățământ, sănătate și activități sportive, protecție mediu și turism, administrarea serviciilor publice furnizate

AVIZ

În temeiul prevederilor art. 125 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, Comisia nr.2, întrunită în ședință de lucru în data de 12.12.2024, luând în discuție:

1. *Proiect de hotarare nr. 47 din 05.12.2024 privind indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*

Cu :

- 3 voturi pentru;
- - împotriva;
- - abțineri.

- **EMITE PREZENTUL:**

- a) Aviz favorabil;
- b) Amendamente la proiect;
- c) Aviz nefavorabil.

Prezentul AVIZ se comunică și se predă prin grija secretarului comisiei, în termenul recomandat, secretarului general al comunei Foeni.

- 1) Bojin Adrian _
- 2) Ismail Zlatomi
- 3) Acu Daniel__

CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI FOENI

Comisia nr.3 pentru activitati social culturale, culte, amenajarea teritoriului si urbanism,
munca, familie si protectie sociala.

AVIZ

În temeiul prevederilor art. 125 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, Comisia nr.3, întrunită în ședință de lucru în data de 22.11.2024, luând în discuție

Proiect de hotarare nr. 47 din 05.12.2024 privind indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Cu :

- 2 voturi pentru;
- 1 împotriva;
- 1 abțineri.

- **EMITE PREZENTUL:**

- a) Aviz favorabil;
- b) Amendamente la proiect;
- c) Aviz nefavorabil.

Prezentul AVIZ se comunică și se predă prin grija secretarului comisiei, în termenul recomandat, secretarului general al comunei Foeni

- 1) Simon Roland_____
- 2) Morar Paul-Mădălin_____
- 3) Slabu Crina_____

ROMÂNIA
Județul TIMIȘ
CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI FOENI
PROIECT

PRIMĂRIA COMUNEI FOENI
JUDEȚUL TIMIȘ
307175 FOENI • PRINCIPALĂ, nr.381
Fax 0256/413606 • Telefon: 0256/413401;
E-mail: primariafoeni@yahoo.com;
Web: www.primariafoeni.ro.

Nr. 47 din 05.12.2024

*Avizat de legalitate
Secretar general
Jur. BUZAS Sabin*

HOTĂRÂRE

privind indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Primarul comunei Foeni, județul Timiș;

Având în vedere :

- referatul de aprobare al Primarului cu nr. 1470 din 05.12.2024;
- raportul de specialitate cu nr. 6060 din 15.11.2024 al Compartimentului de specialitate din cadrul Primăriei Comunei Foeni;

În conformitate cu prevederile art. 470 alin.(5) și (6) și art. 491 alin.(1[^]) și (2) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

Având în vedere Directiva 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri;

Potrivit Jurnalului Uniunii Europene C/2024/5035 , rata de schimb a monedei euro valabilă la data de 01.10.2024, este de **4,9735** lei/euro, rată publicată pe site-ului oficial al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, mdlpa.ro/pages/politici_fiscale_si_bugetare_locale;
In temeiul art.120 alin.(1) si art.121 alin.(1) si alin.(2) din Constitutia Romaniei, republicata;
In temeiul art.10 pct.3 din Carta europeana a autonomiei locale, adoptata la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificata prin Legea nr.199/1997;

In temeiul:

- art.7 alin.(2) din Codul Civil al Romaniei, adoptat prin Legea 287/2009, republicata, cu modificarile si completările ulterioare;

- art.1 alin.(2), art.123 alin.(1) si alin.(4), art.129 alin.(1), alin.(2) lit.b), alin.(4) lit.c), art.135, art.138 alin.(1), alin. (8) – (10), alin. (14) si alin.(16), art.139 alin.(3)lit.c), alin.(5), alin.(11) si alin. (12), din Ordonanta de urgenta nr.57/2019 privind Codul administrativ, cu modificarile si completările ulterioare;

Primarul comunei Foeni în conformitate cu prevederile art.136, din OUG nr. 57/2019 privind Codul Administrativ cu modificările și completările ulterioare,

PROPUN SPRE APROBARE:

Art. 1. Se aprobă indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozit aplicabil în anul fiscal 2025, conform **Anexei**, parte integranta din prezenta hotarare.

Art. 2. Hotararea se comunica:

- Instituției Prefectului Județului Timiș ;
- Primarul Comunei Foeni;
- Compartimentelor de specialitate din instituție;
- Monitorul oficial local;
- Publica prin afișare.

Proiect inițiat de Primar Saveta Moldovan

ROMANIA
Județul TIMIȘ
COMUNA FOENI
PRIMAR

PRIMĂRIA COMUNEI FOENI
JUDEȚUL TIMIȘ

307175 FOENI • PRINCIPALĂ, nr.381
Fax 0256/413606 • Telefon: 0256/413401;
E-mail:primariafoeni@yahoo.com;
Web:www.primariafoeni.ro.

Nr. 1470 din 05.10.2024

REFERAT DE APROBARE

Având în vedere:

- prevederile art. 491 alin.(1[^]1) și (2) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora impozitul pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Codul fiscal se indexează anual în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene, curs comunicat pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației;

- sumele indexate conform art. 491 alin. (1[^]1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, actualizată se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor;

- potrivit Jurnalului Uniunii Europene C/2024/5035, rata de schimb a monedei euro valabilă la data de 01.10.2024, este de **4,9735** lei/euro, rată publicată pe site-ului oficial al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, mdlpa.ro/pages/politicifiscalesibudgetarelocale,

În temeiul prevederilor art.136 alin.(1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.57/2019, privind Codul administrativ, actualizată, îmi exprim inițiativa de promovare a unui proiect de hotărâre cu următorul obiect:

- *indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozit aplicabil în anul fiscal 2025.*

PRIMAR,
MOLDOVAN Saveta

ROMÂNIA
Județul TIMIȘ
COMUNEI FOENI

PRIMĂRIA COMUNEI FOENI
JUDEȚUL TIMIȘ
307175 FOENI • PRINCIPALĂ, nr.381
Fax 0256/413606 • Telefon: 0256/413401;
E-mail:primariafoeni@yahoo.com;
Web:www.primariafoeni.ro.

Nr. 6060 din 15.11.2024

R A P O R T DE SPECIALITATE

privind indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozit aplicabil în anul fiscal 2025.

Considerații de ordin juridic:

Titlul IX din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare. ..“ **alin (1¹) al art. 491**, prin excepție de la prevederile alin. (1) din art. 491, sumele prevăzute în tabelul prevăzut la art. 470 alin. (5) „În cazul unui autovehicul de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone” și (6) „În cazul unei combinații de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone ”se indexează anual în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a fiecărui an și publicată în Jurnalul Uniunii Europene și de nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri.

Cursul de schimb a monedei euro și nivelurile minime, exprimate în euro, prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se comunică pe site-urile oficiale ale Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Lucrărilor Publice, Dezvoltării și Administrației.

(2) Sumele indexate conform alin. (1) și (1¹) se aprobă prin hotărâre a consiliului local și se aplică în anul fiscal următor. ...”.

Considerații de ordin fiscal:

Potrivit Jurnalului Uniunii Europene C/2024/5053, rata de schimb a monedei euro valabilă la data de 01.10.2024, este de **4,9735 lei/euro**, rată publicată pe site-ului oficial al Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, mdlpa.ro/pages/politicifiscalesibugetarelocale.

Astfel, pentru anul 2025, nivelurile minime prevăzute în Directiva 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri se indexează cu rata de schimb a monedei euro de **4,9735lei/euro**

Având în vedere cele de mai sus

PROPUN :

Indexare pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin.(5) și (6) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, impozit aplicabil în anul fiscal 2025, astfel:

Pentru autovehiculele de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone (**art.470 alin.(5)** din Legea nr.227/2015):

	Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă	Nivelul impozitului conform Directivei 1999/62/CE -euro/an-		Nivelul impozitului pentru anul 2025 -lei/an-	
		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare	Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	Vehicule cu două axe				
	1. Masa de cel puțin 12 t, dar mai mică de 13 t	0.00	31	0.00	154
	2. Masa de cel puțin 13 t, dar mai mică de 14 t	31	86	154	428
	3. Masa de cel puțin 14 t, dar mai mică de 15 t	86	121	428	602
	4. Masa de cel puțin 15 t, dar mai mică de 18 t	121	274	602	1363
	5. Masa de cel puțin 18 t	121	274	602	1363
II	Vehicule cu trei axe				
	1. Masa de cel puțin 15 t, dar mai mică de 17 t	31	54	154	269
	2. Masa de cel puțin 17 t, dar mai mică de 19 t	54	111	269	552
	3. Masa de cel puțin 19 t, dar mai mică de 21 t	111	144	552	716
	4. Masa de cel puțin 21 t, dar mai mică de 23 t	144	222	716	1104
	5. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	222	345	1104	1716
	6. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 26 t	222	345	1104	1716
	7. Masa de cel puțin 26 t	222	345	1104	1716
III	Vehicule cu patru axe				
	1. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	144	146	716	726
	2. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 27 t	146	228	726	1134
	3. Masa de cel puțin 27 t, dar mai mică de 29 t	228	362	1134	1800

4. Masa de cel puțin 29 t, dar mai mică de 31 t	362	537	1800	2671
5. Masa de cel puțin 31 t, dar mai mică de 32 t	362	537	1800	2671
6. Masa de cel puțin 32 t	362	537	1800	2671

B. Pentru combinații de autovehicule, autovehicule articulate sau trenuri rutiere, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone (**art.470 alin.(6)** din Legea nr.227/2015)

	Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă	Nivelul impozitului conform Directivei 1999/62/CE -euro/an-		Nivelul impozitului pentru anul 2025 -lei/an-	
		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare	Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	Vehicule cu 2+1 axe				
	1. Masa de cel puțin 12 t, dar mai mică de 14 t	0.00	0.00	0.00	0.00
	2. Masa de cel puțin 14 t, dar mai mică de 16 t	0.00	0.00	0.00	0.00
	3. Masa de cel puțin 16 t, dar mai mică de 18 t	0.00	14	0.00	70
	4. Masa de cel puțin 18 t, dar mai mică de 20 t	14	32	70	159
	5. Masa de cel puțin 20 t, dar mai mică de 22 t	32	75	159	373
	6. Masa de cel puțin 22 t, dar mai mică de 23 t	75	97	373	482
	7. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	97	175	482	870
	8. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 28 t	175	307	870	1527
	9. Masa de cel puțin 28 t	175	307	870	1527
II	Vehicule cu 2+2 axe:				
	1. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	30	70	149	348
	2. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 26 t	70	115	348	572
	3. Masa de cel puțin 26 t, dar mai mică de 28 t	115	169	572	841
	4. Masa de cel puțin 28 t, dar mai mică de 29 t	169	204	841	1015

	5. Masa de cel puțin 29 t, dar mai mică de 31 t	204	335	1015	1666
	6. Masa de cel puțin 31 t, dar mai mică de 33 t	335	465	1666	2313
	7. Masa de cel puțin 33 t, dar mai mică de 36 t	465	706	2313	3511
	8. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	465	706	2313	3511
	9. Masa de cel puțin 38 t	465	706	2313	3511
III	Vehicule cu 2+3 axe:				
	1. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	370	515	1840	2561
	2. Masa de cel puțin 38 t, dar mai mică de 40 t	515	700	2561	3481
	3. Masa de cel puțin 40 t	515	700	2561	3481
IV	Vehicule cu 3+2 axe:				
	1. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	327	454	1626	2258
	2. Masa de cel puțin 38 t, dar mai mică de 40 t	454	628	2258	3123
	3. Masa de cel puțin 40 t, dar mai mică de 44 t	628	929	3123	4620
	4. Masa de cel puțin 44 t	628	929	3123	4620
V	Vehicule cu 3+3 axe:				
	1. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	186	225	925	1119
	2. Masa de cel puțin 38 t, dar mai mică de 40 t	225	336	1119	1671
	3. Masa de cel puțin 40 t, dar mai mică de 44 t	336	535	1671	2660
	4. Masa de cel puțin 44 t	336	535	1671	2660

Compartiment Impozite și Taxe, inspector Bighiu Sanda Irina

	JUDEȚUL TIMIȘ COMUNA FOENI	Comuna Foeni nr. 381 Tel: +40-(0)256-413401 Fax: +40-(0)256-413606 e-mail: primariafoeni@yahoo.com
	CONSILIUL LOCAL	

A. Pentru autovehicule de transport de marfă cu masa totală autorizată egală sau mai mare de 12 tone (art.470 alin.(5) din Legea nr.227/2015):

Sumele prevăzute în tabelul anexă, având temei juridic art. 470 alin. (5) și alin. (6), se vor indexa în funcție de rata de schimb a monedei euro în vigoare în prima zi lucrătoare a lunii octombrie a anului 2024 aplicată la nivelurile minime prevăzute în Directiva nr. 1999/62/CE de aplicare la vehicule grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri și având în vedere Directiva 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri și Jurnalul Uniunii Europene C/2024/5053 unde rata de schimb a monedei euro valabilă la data de 01.10.2024 este de 4,9735 lei/euro, se aprobă indexarea pe baza ratei de schimb a monedei euro la data de 01.10.2024 a impozitului pe mijloacele de transport prevăzute la art. 470 alin. (5) și alin. (6), rata de schimb a monedei euro valabilă la data de 01.10.2024 este de 4,9735 lei/euro, rată publicată pe site-ul oficial al M.D.L.P.A., astfel:

	Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă	Nivelul impozitului conform Directivei 1999/62/CE -euro/an-		Nivelul impozitului pentru anul 2025 -lei/an-	
		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare	Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	Vehicule cu două axe				
	1. Masa de cel puțin 12 t, dar mai mică de 13 t	0.00	31	0.00	154
	2. Masa de cel puțin 13 t, dar mai mică de 14 t	31	86	154	428
	3. Masa de cel puțin 14 t, dar mai mică de 15 t	86	121	428	602
	4. Masa de cel puțin 15 t, dar mai mică de 18 t	121	274	602	1363
	5. Masa de cel puțin 18 t	121	274	602	1363
II	Vehicule cu trei axe				
	1. Masa de cel puțin 15 t, dar mai mică de 17 t	31	54	154	269
	2. Masa de cel puțin 17 t,	54	111	269	552

	dăr mai mică de 19 t				
	3. Masa de cel puțin 19 t, dar mai mică de 21 t	111	144	552	716
	4. Masa de cel puțin 21 t, dar mai mică de 23 t	144	222	716	1104
	5. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	222	345	1104	1716
	6. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 26 t	222	345	1104	1716
	7. Masa de cel puțin 26 t	222	345	1104	1716
III	Vehicule cu patru axe				
	1. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	144	146	716	726
	2. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 27 t	146	228	726	1134
	3. Masa de cel puțin 27 t, dar mai mică de 29 t	228	362	1134	1800
	4. Masa de cel puțin 29 t, dar mai mică de 31 t	362	537	1800	2671
	5. Masa de cel puțin 31 t, dar mai mică de 32 t	362	537	1800	2671
	6. Masa de cel puțin 32 t	362	537	1800	2671

B. Pentru combinații de autovehicule, autovehicule articulate sau trenuri rutiere, de transport de marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone (**art.470 alin.(6)** din Legea nr.227/2015)

	Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă	Nivelul impozitului conform Directivei 1999/62/CE -euro/an-		Nivelul impozitului pentru anul 2025 -lei/an-	
		Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare	Ax(e) motor (oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalente recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	Vehicule cu 2+1 axe				
	1. Masa de cel puțin 12 t, dar mai mică de 14 t	0.00	0.00	0.00	0.00
	2. Masa de cel puțin 14 t, dar mai mică de 16 t	0.00	0.00	0.00	0.00
	3. Masa de cel puțin 16 t, dar mai mică de 18 t	0.00	14	0.00	70
	4. Masa de cel puțin 18 t, dar mai mică de 20 t	14	32	70	159

	5. Masa de cel puțin 20 t, dar mai mică de 22 t	32	75	159	373
	6. Masa de cel puțin 22 t, dar mai mică de 23 t	75	97	373	482
	7. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	97	175	482	870
	8. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 28 t	175	307	870	1527
	9. Masa de cel puțin 28 t	175	307	870	1527
II	Vehicule cu 2+2 axe:				
	1. Masa de cel puțin 23 t, dar mai mică de 25 t	30	70	149	348
	2. Masa de cel puțin 25 t, dar mai mică de 26 t	70	115	348	572
	3. Masa de cel puțin 26 t, dar mai mică de 28 t	115	169	572	841
	4. Masa de cel puțin 28 t, dar mai mică de 29 t	169	204	841	1015
	5. Masa de cel puțin 29 t, dar mai mică de 31 t	204	335	1015	1666
	6. Masa de cel puțin 31 t, dar mai mică de 33 t	335	465	1666	2313
	7. Masa de cel puțin 33 t, dar mai mică de 36 t	465	706	2313	3511
	8. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	465	706	2313	3511
	9. Masa de cel puțin 38 t	465	706	2313	3511
III	Vehicule cu 2+3 axe:				
	1. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	370	515	1840	2561
	2. Masa de cel puțin 38 t, dar mai mică de 40 t	515	700	2561	3481
	3. Masa de cel puțin 40 t	515	700	2561	3481
IV	Vehicule cu 3+2 axe:				
	1. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	327	454	1626	2258
	2. Masa de cel puțin 38 t, dar mai mică de 40 t	454	628	2258	3123
	3. Masa de cel puțin 40 t, dar mai mică de 44 t	628	929	3123	4620
	4. Masa de cel puțin 44 t	628	929	3123	4620
V	Vehicule cu 3+3 axe:				
	1. Masa de cel puțin 36 t, dar mai mică de 38 t	186	225	925	1119

	2. Masa de cel puțin 38 t, dar mai mică de 40 t	225	336	1119	1671
	3. Masa de cel puțin 40 t, dar mai mică de 44 t	336	535	1671	2660
	4. Masa de cel puțin 44 t	336	535	1671	2660

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
COMUNA FOENI
COMPARTIMENTUL DE TAXE ȘI IMPOZITE
Nr. 6083/29.11.2024

DECIZIE

Privind anularea creanțelor civile și fiscale datorate de dna. Slabu Crina, izvorâte din Contractul de închiriere pentru suprafețele de pajiști aflate în proprietatea privată a Comunei Foeni și în administrarea Consiliului Local al comunei Foeni nr. 239 din 14.04.2014, ca urmare a soluționării definitive a litigiilor referitoare la acest raport juridic

Având în vedere:

- Contractul de închiriere pentru suprafețele de pajiști aflate în proprietatea privată a Comunei Foeni și în administrarea Consiliului Local al comunei Foeni nr. 239 din 14.04.2014, încheiat între Comuna Foeni, în calitate de locator și dna. Slabu Crina reprezentant al Slabu Crina Întreprindere Individuală, în calitate de locatar deținător de animale
- Debitele restante ale dnei. Slabu Crina, izvorâte din contractul antemenționat, ca urmare a neplății la termen a sumelor datorate potrivit acesutui contract, compuse din debit principal, în cuantum de 4453 lei, la care au fost calculate dobânzi în cuantum de 6.601 lei;
- Decizia Camerei de Conturi Timiș nr. 18/2022, împreună cu documentele asociate, prin care au fost constatate debitele restante ale doambei Slabu Crina și prin care s-a dispus analizarea situației juridice a debitorilor cu datorii restante, precum și inițierea de demersuri în vederea recuperării acestor sume restante;
- Litigiile în fața instanțelor judecătorești, prin care Comuna Foeni a obținut obligarea doamnei slabu Crina la plata sumelor compuse din debit principal, în cuantum de 4453 lei, și dobânzi în cuantum de 6.601 lei, respectiv:
  - Dosar nr. 13050/325/2021, soluționate prin:
    - Sentința civilă nr. 12781/2022 a Judecătoriei Timișoara în prima instanță;
    - Decizia civilă nr. 1442/A/2023 a Tribunalului Timiș în apel;
    - Decizia civilă nr. 93/R/2024 a Curții de apel Timișoara în recurs;
  - Dosar nr. 866/59/2024, având ca obiect contestație în anulare a deciziilor din dosarul nr. 13050/325/2021, soluționat prin
    - Decizia civilă nr. 146/R/2024 a Curții de apel Timișoara;

- Continuarea acumulării de datorii, calculate la sumele deja solicitate în fața instanțelor judecătorești, care ar fi trebuit „înghețate” la nivelul sumelor solicitate prin demersul judiciar;
- Caracterul de obligație civilă a sumelor stabilite de către instanțele judecătorești și, prin urmare, aplicabilitatea dispozițiilor:
  - Art. 1516: Drepturile creditorului (1) *Creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației.*
  - Art. 1531: Repararea integrală (1) *Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării. (2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea întinderii prejudiciului se ține seama și de cheltuielile pe care creditorul le-a făcut, într-o limită rezonabilă, pentru evitarea sau limitarea prejudiciului.*
- Supremația legii și dreptul oricărei persoane de a nu fi sancționată decât în limite legale și pe baza hotărârilor judecătorești, prevăzute deopotrivă de Constituția României și tratatele internaționale la care România este parte, precum Convenția europeană a drepturilor omului sau Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

DISPUN

Art. 1. Anularea tuturor obligațiilor civile și fiscale ale doamnei Slabu Crina, izvorâte din Contractul de închiriere pentru suprafețele de pajiști aflate în proprietatea privată a Comunei Foeni și în administrarea Consiliului Local al comunei Foeni nr. 239 din 14.04.2014, ce exced sumelor cuprinse în hotărârile judecătorești, respectiv anularea sumelor izvorâte din contract, care sunt superioare sumelor în cuantum de 4453 lei, și dobânzi în cuantum de 6.601 lei.

Art. 2. Cu toate acestea, prezenta decizie nu are nicio înrâurire sau efect în vederea anulării sumelor reprezentate de cheltuielile judiciare, suportate de către Comuna Foeni în vederea obligării doamnei Slabu Crina la plata sumelor restante, și pe care aceasta din urmă are obligația de a le plăti bugetului comunei.

Art. 3. Prezenta Decizie va fi prezentată în Ședința Consiliului Local al Comunei Foeni, în vederea luării la cunoștință a situației juridice a doamnei Slabu Crina și a anulării obligațiilor fiscale restante.

Art. 4. Câte un exemplar al prezentei dispoziții va fi comunicat:

- Primarului Comunei Foeni
- Consiliului Local al Comunei Foeni.

Anexe:

- Dosar nr. 13050/325/2021:

- Sentința civilă nr. 12781/2022 a Judecătoriei Timișoara în prima instanță;
- Decizia civilă nr. 1442/A/2023 a Tribunalului Timiș în apel;
- Decizia civilă nr. 93/R/2024 a Curții de apel Timișoara în recurs;
- Dosar nr. 866/59/2024:
  - Decizia civilă nr. 146/R/2024 a Curții de apel Timișoara;

Emisă astăzi:

21.11.2024

Organ fiscal

Acesta este un document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:TBTIM:2023:045.001442

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TIMIȘ
SECȚIA A II - A CIVILĂ

DECIZIA CIVILĂ nr. 1442/A
Ședința publică din data de 12.10.2023
Completul constituit din:
Președinte - ALINA ROXANA TIMPEA
Judecător - IOANA-MARIA CÎMPEAN
Grefier - VALENTINA MONICA DOLHA

Pe rol se află soluționarea cererii de apel formulate de apelanta SLABU CRINA, împotriva sentinței civile nr. 7529/12.04.2022 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosar nr. 223/325/2022, în contradictoriu cu intimații COMUNA FOENI și SLABU CRINA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ, având ca obiect pretenții.

Se constată că la termenul de judecată din data de 19.09.2023, Tribunalul în baza art. 396 alin. 1 CPC a dispus amânarea pronunțării în cauză la 04.10.2023, iar apoi la termenul de astăzi, mersul dezbaterilor și susținerile părților fiind consemnate în încheierea de amânare a pronunțării, aceasta făcând parte integrantă din prezenta.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cererii de apel, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 7529/12.04.2022 pronunțată de Judecătoria Timișoara în dosar nr. 223/325/2022, s-a respins acțiunea introdusă de reclamantă în contradictoriu cu pârâta SLABU CRINA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință.

S-a respins excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei SLABU CRINA, ca neîntemeiată.

S-a admis cererea de chemare în judecată formulată și precizată de reclamanta COMUNA FOENI, în contradictoriu cu pârâta CRINA SLABU.

A obligat pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 4453 lei, cu titlul de debit principal și suma de 6601 lei cu titlul de penalități de întârziere, calculate pentru perioada 2018-2021 precum și, în continuare, penalități de întârziere în cuantum de 0,1% pe zi calculate până la data plății efective a debitului restant.

A obligat pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel prima instanță a reținut următoarea stare de fapt și de drept:

Prin contractul nr. 239 din data de 14.04.2014 de închiriere pentru suprafețele de pajiști aflate în proprietatea privată a comunei Foeni și în administrarea Consiliului Local al comunei Foeni, încheiat între comună Foeni, în calitate locatar și Slabu Crina Întreprindere Individuală în calitate de locatar s-au închiriat pârâtei pajiștile aflate în domeniul privat al comunei Foeni în suprafața totală de 61,94 HA. Durata contractului a fost stabilită conform art. 3.1 la 5 ani.

Conform art. 4.1 din contract prețul închirierii este de 175 lei/ha/an, fiind în valoare de 10.839,50 lei. Conform art. 4.3 plată chiriei se face în 2 tranșe: 30% până la data de 31.03. a anului în curs și restul de 70% până la data de 31.12 a anului în curs. Întârzierea la plată se penalizează cu 0,1% din cuantumului chiriei datorate pentru fiecare zi de întârziere.

Prin cererea de chemare în judecată formulată și ulterior precizată de reclamanta aceasta a solicitat obligarea părâtelor la plata sumei în cuantum de 11.054 lei, sumă compusă din penalități de întârziere aferente perioadei 2018-2021 în cuantum de 6601 lei și debit principal în cuantum de 4453 lei. Totodată a solicitat obligarea părâtelor la penalități și în continuare până la achitarea integrală a debitului principal.

Instanța a admis prin încheierea de ședință din data de 26.05.2022 excepția lipsei capacității procesuale de folosință a părâtei Slabu Crina Întreprindere Individuală, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință.

Analizând cu prioritate excepția lipsei calității procesuale pasive a părâtei Crina Slabu, invocată de aceasta s-a reținut că potrivit art. 36 Cod proc civ: "Calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecării. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond."

Instanța a mai constatat că potrivit art. 26 din OUG 44/2008: "Persoană fizică titulară a întreprinderii individuale răspunde pentru obligațiile asumate în exploatarea întreprinderii economice cu bunurile din patrimoniul de afectațiune. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanțelor, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului. Dispozițiile art. 31, 32 și ale art. 2.324 alin. (3) din Codul civil sunt aplicabile."

Prin urmare, având în vedere prevederile acestui articol, împrejurarea că întreprinderea individuală Crina Slabu a fost radiată la data de 24.05.2021 în baza rezoluției 13767 din 21.05.2021 (filă 26) la solicitarea părâtei Crina Slabu, apreciază că aceasta din urmă are calitatea procesuală pasivă în cauză, fiind obligată să răspundă pentru obligațiile contractate de întreprinderea al cărei titular a fost cu bunurile din patrimoniul de afectațiune, iar, în subsidiar și cu cele din patrimoniul propriu.

Ca atare a respins ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesuale pasive a părâtei SLABU CRINA.

Pe fondul cauzei s-a reținut că potrivit art. 1270 Cod civil, "contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante". De asemenea, dispozițiile art. 1516 alin. 1 Cod civil prevăd dreptul creditorului la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligațiilor, iar alin. 2, pct. 1 stabilește că în situația în care, "fără justificare, debitorul nu își execută obligația, și se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa și fără a pierde dreptul la daune interese, dacă i se cuvin: să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligațiilor".

În temeiul art. 1523 alin. 2 lit. d) Cod civ. debitorul se află de drept în întârziere în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când, "nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani, asumată în exercițiul activității unei întreprinderi". Instanța a reținut că părâta se află de drept în întârziere prin raportare la dispozițiile acestui articol astfel că apărările părâtei referitoare la nulitatea notificării nr 21 din data de 26.01.2022 nu prezintă importanță pentru soluționarea cauzei, devreme ce părâta oricum se afla de drept în întârziere.

Potrivit art. 249 Cod de procedură civilă, cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, însă, în materie contractuală, creditorul este ținut doar să facă dovadă existenței obligației, iar debitorul care pretinde stingerea acesteia prin plată, va trebui să dovedească tocmai faptul efectuării plății.

În speță, instanța a constatat că raporturile contractuale dintre părți rezultă din contractul încheiat între părți.

În ceea ce privește caracterul cert al creanței, s-a constatat că părâta a arătat că, astfel cum rezultă din chitanțele ce le-a depus în probațiune a achitat chiria aferentă contractului nr 239/2014, totalul sumei achitat fiind în cuantum de 63.984 lei.

Instanța nu putut a putut reține ca fiind întemeiate apărările părâtei Crina Slabu devreme ce contractul încheiat între părți a produs efecte în perioada 2014-13.05.2019, pentru fiecare

an contractual pârâta Crina Slabu Întreprindere Individuală datorând o chirie de 10.839,50 lei (conform art. 4.1 din contract) iar pentru anul 2019 suma a fost calculată proporțional la 3613 lei. Din cuprinsul chitanțelor depuse la dosar chiar de către pârâtă rezultă că aceasta a achitat chirie pe anii 2014,2015,2016,2017, dar pentru anul 2018 a efectuat plata în 2019, respectiv în 26.03.2019. (filă 47). Această plată a fost imputată asupra debitului restant exigibil din 2018, conform mențiunilor reclamantei din notele scrise depuse la ultimul termen de judecată, rămânând de plată suma de 840 lei, la care se adaugă suma de 3613 lei (chirie pentru anul 2019).

A mai reținut instanța că pârâta a depus la dosar și 2 chitanțe pe numele Slabu Miroslav Costin care nu atestă plată sumelor reprezentând chirie în virtutea contractului încheiat între Crina Slabu Întreprindere Individuală și reclamantă, de altfel pârâta arătând că și numitul Miroslav Costin Slabu a încheiat un contract cu reclamanta (144 din 13.05.2019).

Ținând cont de cele precizate, instanța a constatat că reclamanta a făcut dovadă unei creanțe certe, lichide și exigibile, motiv pentru care o va obliga pe pârâtă la plata către aceasta a sumei în cuantum de 4453 lei, cu titlu de debit principal.

În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect obligarea pârâtei la plata penalităților contractuale, instanța a reținut că potrivit art. 1530 C.civ, creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației. În acest sens, art. 1535 alin. (1) teza I C. civ, stipulează că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

Instanța a constatat faptul că părțile au înțeles să determine convențional cuantumul daunelor moratorii, prevăzând o clauză penală pentru neexecutarea la timp a obligațiilor, în sensul art. 1538 C.civ.

Conform art. 4.1 din contract prețul închirierii este de 175 lei/ha/an, fiind în valoare de 10.839,50 lei. Conform art. 4.3 plată chiriei se face în 2 tranșe:30% până la data de 31.03. a anului în curs și restul de 70% până la data de 31.12 a anului în curs. Întârzierea la plată se penalizează cu 0,1% din cuantumul chiriei datorate pentru fiecare zi de întârziere.

În consecință a obligat pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 6601 lei cu titlul de penalități de întârziere, calculate pentru perioada 2018-2021 precum și, în continuare, penalități de întârziere în cuantum de 0,1% pe zi calculate (asupra debitului principal restant) până la data plății efective a debitului restant.

În baza art. 453 Cod proc civ fața de soluția ce se preconizează a obligat pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată constând în onorariul de avocat (filă 11).

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel pârâta SLABU CRINA, înregistrat pe rolul Tribunalului Timiș la data de 23.09.2022, solicitând admiterea apelului, desființarea hotărârii apelate și casarea cu trimitere spre rejudecare a cauzei în vederea administrării probatoriului, în raport cu cererea de chemare în judecată și motivele invocate de creditoare precum și în raport de întâmpinarea formulată în cauză de pârâta-debitoare însoțită de dovada plăților efectuate și depunerea efectivă a chitanțelor de plată în copie conformă, raportat la procedura de modificare a cererii de chemare în judecată a reclamantei cu încălcarea prevederilor art. 204 alin. (1) și alin.(3) C.pr.civilă;

Admiterea apelului, desființarea hotărârii apelate, și rejudecând cauza să se dispună respingerea cererii de chemare în judecată ca netemeinică și nelegală, nemotivată în fapt și în drept, în vederea administrării probelor din dosarul cauzei, probe arătate de către pârâta - debitoare în fața instanței de fond, consemnate în mod expres prin: întâmpinarea formulată în

cauză și însoțită de chitanțele doveditoare a efectuării plăților și implicit excepțiile de procedură invocate prin întâmpinare.

În motivarea cererii de apel pârâta a arătat că reclamanta comuna Foeni prin cererea de chemare în judecată a solicitat instanței de judecată să dispună obligarea pârâtei Crina Slabu și Slabu Crina Întreprindere Individuală la plata sumei de 10.722 lei reprezentând chirie (debit principal) și penalități de întârziere, actualizată până la data plății efective.

Reclamanta, a invocat contractul de închiriere pajiști nr. 239/2014 și a consemnat în mod expres la punctul 4 din cererea de chemare în judecată faptul că:

Pârâta (pârâtele) au efectuat o singură plată în perioada contractuală, achitând suma de 10.000 lei la data de 26-03-2019 (adică la aproximativ 5 ani de la data încheierii contractului), ce a fost imputată asupra chiriei restante.

La punctul 5 din considerentele reclamantei se menționa faptul că: La data de 11-01-2021 locatara - pârâtă avea restante în cuantum de 10,268 lei sumă reprezentând chirie.

În atare situație, acțiunea reclamantei prin modul în care și-a motivat la vremea formulării cererea de chemare în judecată, se putea concluziona fără niciun dubiu faptul că:

Reclamanta, nu avea o evidență clară și reală asupra debitelor datorate de debitoare și nici evidența plăților efectuate de debitoare - chiriașă.

Invocarea pretențiilor în sumă de 10.722 lei generalizată și restanța de plată în sumă de 10.268 lei reprezentând chirie dovedește faptul că, reclamanta, reprezenta o stare de fapt nereală cu scopul de a obține venituri nejustificate, nedatorate de pârâta Slabu Crina.

Prin întâmpinarea formulată în cauză și însoțită de dovada plăților aferente ultimilor 5 ani anteriori formulării cererii de chemare în judecată, întâmpinarea înregistrată prin registratura instanței la data de 22.10.2021.

Prin, Încheierea de ședință din 30.03.2022 instanța de judecată s-a pus în vedere reclamantei să precizeze din ce este compusă suma de 10.722 lei ce face obiectul cererii, cât anume este debitul principal, cum a fost calculat, care este cuantumul penalităților, perioada pentru care se solicită aceste pretenții, data de la care curge penalitățile, cum au fost calculate acestea, data până la care se solicită penalități de întârziere, să indice dacă prin raportare la chitanțele depuse de pârâtă la dosar există debite restante.

S-au protogat excepțiile invocate prin întâmpinare până după primirea relațiilor solicitate.

În concluzie, este dovedit faptul că, instanța de judecată la termenul din 30.03.2022 avea suficiente probe doveditoare făcute de pârâtă prin întâmpinare în raport cu motivele invocate de reclamantă prin cererea de chemare în judecată.

În acest sens, se invocă prevederile art.204 alin.(1) C.pr.civilă care erau aplicabile reclamantei în sensul că este de necontestat faptul că, reclamanta și-a modificat cererea în pretenții motiv pentru care, instanța de judecată avea obligația comunicării cererii reclamantului modificate pârâtului, în vederea formulării întâmpinării, care, sub sancțiunea decăderii, va fi depusă cu cel puțin 10 zile înaintea termenului fixat, respectiv 11.05.2022.

Prin încheierea de ședință din 11.05.2022 instanța de fond consemnează: Reprezentantul reclamantei depune note scrise și dovezi de achitare a onorariului avocațial. Arată că sunt lămuriri și mărirea cuantumului pretențiilor astfel cum a indicat în note în temeiul art. 204 alin.(2) pct. 2 C.pr.civilă pentru ca fiind în 2022 au devenit exigibile penalitățile și pentru 2022 și sunt explicate pe larg în notele scrise.

La același termen, fără măcar să afișeze notele scrise pe portalul instanței, ca pârâta lipsă de la dezbateri să poată lua la cunoștință și a depune concluzii scrise pe fond, instanța de judecată cu nerespectarea prevederilor art. 204 alin.(1) și alin.(3) C.pr.civilă a rămas în pronunțare și a amânat pronunțarea în baza dispozițiilor art.396 alin.(2) C.pr.civilă.

În data de 26.05.2022, amână din nou pronunțarea în cauză pentru termenul din 10.06.2022.

La data de 10.06.2022, s-a amânat din nou pronunțarea în cauză pentru data de 17.06.2022.

Prin hotărârea pronunțată de către instanța de fond, așa cum este redată prin considerentele reținute de către instanță în pagina 6 penultima teză, plata sumei de 10.000 lei achitată de pârâtă a fost imputată asupra debitului restant exigibil din 2018, conform mențiunilor reclamantei din notele scrise depuse la ultimul termen de judecată, rămânând de plată suma de 840 lei, la care se adaugă suma de 3613 lei (chirie pentru anul 2019).

În ultima teză din pag. 6 a hotărârii pronunțată de instanța de fond, se consemnează: „Mai reține instanța că pârâta a depus la dosar și 2 chitanțe pe numele Slabu Miroslav Costin care nu atestă plata sumelor reprezentând chirie în virtutea contractului încheiat între Crina Slabu Intreprindere Individuală și reclamantă de alt fel pârâta arătând că și numitul Mroslav Costin Slabu a încheiat un contract cu reclamanta (144 din 13-05-2019).

Ținând cont de cele precizate, instanța constată că reclamanta a făcut dovada unei creanțe certe, lichide și exigibile motiv pentru care o va obliga pe pârâtă la plata către aceasta a sumei în cuantum de 4453 lei, cu titlu de debit principal”.

În pagina 5/6 din întâmpinarea formulată de pârâtă, se face o precizare expresă însoțită de dovada plății, consumându-se:

Conform cu chitanța seria 157004 nr.1289/11-04-2019 Slabu Miroslav Costin a achitat restanțele contractului nr. 239/2014 în sumă de 2460 lei și accesoriile în sumă de 755 lei și implicit suma de 2460 lei aferenți perioadei contractuale ianuarie - mai 2019.

Această plată în sumă de 5.675 lei achitată prin chitanța nr. 1289/11.04.2019 de către Slabu Miroslav Costin - soțul pârâtei Slabu Crina, nu poate fi asimilată ca fiind plată făcută în baza contractului nr.144/13.05.2019, cercetare care, instanța de fond a omis să o cerceteze, iar faptul că numitului Slabu Miroslav Costin i-a fost impus de către comuna Foeni să achite restanțele din contractul nr. 239/2014 încheiat între Crina Slabu și comuna Foeni reiese fără niciun dubiu din raporturile contractuale asupra faptului că, pajiștea închiriată pârâtei Crina Slabu, se regăsește în administrarea numitului Slabu Miroslav Costin, iar contractul nr. 144/13.05.2019 nu poate fi confundat sau asimilat cu plata făcută la data 11.04.2019 prin chitanța nr.1289/11.04.2019 pentru suma de 5.675 lei.

Dacă, instanța de fond ar fi respectat prevederile art. 204 alin.(1) și ale alin.(3) C.pr.civilă și ar fi pus în dezbaterea părților pentru contradictorialitate notele de ședințe depuse de reclamantă la termenul din 11.05.2022 ca probe doveditoare în stabilirea pretențiilor, s-ar fi putut face apărări de către pârâtă în sensul plăților făcute de soțul acesteia prin chitanța nr. 1289/11.04.2019.

În chitanța nr.1289/11.04.2019 achitată de Slabu Miroslav Costin este consemnat la rubrica: Codul din clasificția bugetară 721 (30.02-05.30), ca și în chitanțele anterioare achitate de Slabu Crina Intreprindere Individuală spre deosebire de chitanța nr.1301/26.06.2019 achitată de Slabu Miroslav Costin în sumă de 14.077 lei în care, codul din clasificția bugetară este, 722 (30.02-05.30).

În concluzie, consideră faptul că, lipsa punerii în dezbatere a notelor de ședință din 11.05.2022 de către instanța de fond a condus la încălcarea drepturilor procesuale ale pârâtei Slabu Crina în vederea pronunțării unei hotărâri cu respectarea drepturilor procesuale în vederea stabilirii drepturilor echitabile în procesul civil.

Fără de cele arătate prin prezentul apel, apelanta a solicitat a se dispune cercetarea motivelor privind excepțiile de procedură și implicit stabilirea pe fond a pretențiilor invocate de reclamantă în raport cu apărările pârâtei, admițându-se apelul așa cum a fost motivat în fapt și în drept.

În drept cererea de apel este întemeiată pe dispozițiile legale menționate în cerere.
Cererea astfel formulată a fost legal timbrată cu 375,89 lei taxă judiciară de timbru.

Poziția procesuală a intimitei reclamante COMUNA FOENI a fost exprimată prin întâmpinarea formulată la data de 16.01.2023, prin care s-a solicitat ca la pronunțarea hotărârii să se dispună următoarele:

I. **Pe cale de excepție**, în temeiul art. 466 alin. (4) raportat la art. 234 alin. (1) și art. 248 alin. (5) din Codul de procedură civilă, admiterea excepției decăderii din dreptul de a invoca neregularitatea modificării cererii de chemare în judecată, ca urmare a neatacării încheierii 11.05.2022 și, pe cale de consecință, respingerea capătului 1 din cererea de apel;

II. În temeiul art. 480 alin. (1) din Codul de procedură civilă, respingerea apelului și, pe cale de consecință, păstrarea sentinței civile nr. 12781/2022 din 17.06.2022 a Judecătoriei Timișoara;

III. În temeiul art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, obligarea reclamantului la plata tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu;

IV. În temeiul art. 223 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a solicitat judecarea cauzei și în eventuala noastră lipsă de la dezbateri;

V. În temeiul art. 154 alin. (6) din Codul de procedură civilă comunicarea tuturor actelor de procedură și în temeiul art. 1541 din Codul de procedură civilă comunicarea hotărârii judecătorești la adresa de poștă electronică av.paul.finta@gmail.com, iar, în subsidiar, dacă nu este posibil, în temeiul art. 158 alin. (1) din Codul de procedură civilă, comunicarea la domiciliul procedural al avocatului la Finta, Pispeczki, Ungureanu & Asociații - Societate civilă de avocați, în Mun. Timișoara, str. Lucian Blaga, nr. 2, ap. 12, jud. Timiș, cod poștal 300002, e-mail: Av.Paul.Finta@gmail.com, telefon 0746 076 513, persoana responsabilă cu primirea corespondenței - av. Paul Finta.

La soluționarea prezentei cauze, a solicitat a se avea în vedere următoarele considerente:

A priori, se arată instanței de judecată că nu reia argumentele prezentate pe larg în cuprinsul cererii de chemare în judecată, ci se va limita la a răspunde succint și punctual, în parte, fiecărei idei prezentate de apelantă. În mod efectiv, chiar dacă apelanta nu a structurat motivele de apel, argumentele apelantei se împart, pe de o parte, în argumente de ordin procedural, și pe de altă parte, în argumente pe fondul cauzei. Din această perspectivă, din rațiuni de claritate, le va analiza pe fiecare dintre acestea distinct.

II. Cu privire la excepția decăderii și motivele procedurale de apel

Prima teză a argumentării cererii de apel vizează motive procedurale. Aceste aspecte reies inclusiv din modalitatea de formulare a capetelor de cerere, existând două capete de cerere distincte. Prin primul capăt de cerere, care vizează neregularități procedurale, se solicită instanței, odată cu admiterea apelului, anularea sentinței (s.n. și nu casarea, cum în mod greșit a solicitat apelanta) și trimiterea cauzei spre rejudecare, după admiterea apelului.

Cu titlu prealabil, se arată instanței de judecată că apelanta a formulat apel doar împotriva sentinței Judecătoriei Timișoara nr. 12781/2022 din 17.06.2022, nu și împotriva încheierii din data de 11.05.2022. Totuși, în cuprinsul cererii de apel, apelanta face foarte multe trimiteri din care reiese faptul că nu este de acord cu cele cuprinse în încheierea de ședință din 11.05.2022, cele hotărâte de instanța de judecată prin acea încheiere, fapt ce nu poate fi supus analizei de către instanța de control judiciar.

Potrivit art. 466 alin. (4) din Codul de procedură civilă, „Împotriva încheierilor premergătoare nu se poate face apel decât odată cu fondul, afară de cazul când legea dispune altfel.” Acest text legal trebuie înțeles prin raportare la art. 234 alin. (1) din același cod, care prevede că dispozițiile privitoare hotărârilor judecătorești „se aplică în mod corespunzător și încheierilor.” Altfel spus, încheierea al cărei conținut se contestă trebuie atacată cu apel, pentru anularea dispozițiilor instanței din încheiere nefiind suficientă atacarea cu apel doar a hotărârii judecătorești pronunțată de prima instanță.

Continuând raționamentul, dacă apelanta (pârâtă) ar fi invocat în fața primei instanțe tardivitatea modificării cererii de chemare în judecată de către pârâta ori decăderea subscrisei

din dreptul de a mai modifica cererea de chemare în judecată (s.n. aceasta fiind o excepție procedurală) așa cum înțelege să facă prin cererea de apel, deveneau incidente dispozițiile art. 248 alin. (5) din Codul de procedură civilă, potrivit căreia „încheierea prin care s-a respins excepția [...] pot fi atacate numai odată cu fondul [...]” Acest text legal întărește teza potrivit căreia încheierea al cărei conținut se contestă trebuie atacată cu apel, nefiind suficientă atacarea cu apel doar a hotărârii judecătorești pronunțată de prima instanță.

Astfel, apelanta susține că prin notele scrise formulate de pârâtă și depuse în fața primei instanțe, pârâta ar fi formulat de facto o cerere de modificare a cererii de chemare în judecată (n.n. pag. 3 din cererea de apel), indicând ca temei de drept art. 204 alin. (1) și alin. (3) din Codul de procedură civilă. Este esențial să se puncteze faptul că, art. 204 din Codul de procedură civilă prevede că reclamantul poate să își modifice cererea de chemare în judecată până la primul termen de judecată fără acordul părții adverse și ulterior acestui termen doar cu acordul părții adverse.

În acest sens, supune atenției instanței de judecată faptul că pârâta, astfel cum a arătat și prin notele scrise depuse în fața primei instanțe, nu a modificat cererea de chemare în judecată, ci a precizat acțiunea din perspectiva majorării cuantumului pretențiilor solicitate, în conformitate cu prevederile art. 204 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă. Potrivit textului legal invocat, “(2) Cu toate acestea, nu se va da termen, ci se vor trece în încheierea de ședință declarațiile verbale făcute în instanță când: [...] 2. reclamantul mărește sau micșorează cuantumul obiectului cererii [...]”

Cu alte cuvinte, potrivit art. 204 din Codul de procedură civilă, se consideră o modificare a cererii introductive de către parte în situația adăugării de temeiuri de fapt și/sau temeiuri de drept ori prin propunerea de dovezi noi. Atunci când reclamantul doar mărește doar valoarea pretențiilor, fără a modifica temeiurile de drept ori situația de fapt, ori fără a propune noi dovezi, nu suntem în situația unei modificări a cererii de chemare în judecată introdusă inițial.

Ori, în cauza de față, pârâta a arătat instanței de judecată că, prin precizarea cuprinsă în notele scrise depuse, de la promovarea acțiunii civile și până la data aceluia termen de judecată, au devenit exigibile și penalitățile pentru anul 2022. Aceste penalități au fost calculate conform clauzelor contractuale, ele fiind doar adăugate penalităților de întârziere calculate deja pentru anii anterior și cuprinse în cererea de chemare în judecată.

Pentru a proceda la adăugarea penalităților de întârziere, pârâta nu a propus alte mijloace probatorii, nu a adus temeiuri de drept noi și nu a prezentat instanței o altă situație de fapt decât cea prezentată inițial prin acțiunea introductivă în instanță. Altfel spus, prin adăugarea penalităților de întârziere pe anul 2022, la cele cuprinse deja în cererea de chemare în judecată, cererea inițială nu a fost modificată ci s-a făcut o precizare potrivit art. 204 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă.

Mai susține apelanta că instanța a încălcat principiul contradictorialității, pe de o parte, prin omiterea punerii în discuție a cererii de modificare (s.n. Despre care a arătat că în realitate a fost o cerere precizatoare) și, pe de altă parte prin “neafișarea notelor scrise pe portalul instanței.”

Pe această cale se arată instanței de control judiciar că instanța a procedat întocmai potrivit dispozițiilor de procedură din Codul de procedură civilă și, la termenul la care s-a făcut precizarea de către pârâta, a consemnat în încheierea de ședință precizarea făcută de pârâta. Nefiind o modificare a acțiunii, acest document nu trebuia pus de instanța de judecată în dezbaterile contradictorii a părților, ci doar consemnată precizarea prin încheierea de ședință. Bineînțeles că, în virtutea respectării dreptului la apărare, nimic nu a împiedicat părțile se apere față de orice aspecte consideră necesar, prin contestarea notelor scrise la termenul la care au fost depuse de pârâta.

Mai mult de atât, despre "afișarea notelor scrise pe portalul instanței" apreciază că apelanta se referă la încărcarea documentului în dosarul electronic (s.n. Nu există altă variantă de a afișa pe portal). Totuși, este foarte important a se face precizarea că dosarul electronic nu este reglementat din punct de vedere juridic în vreun act normativ. Dimpotrivă, supune atenției instanței de judecată faptul că, potrivit art. 93 alin. (9) din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015, dosarele „se studiază numai în arhivă, după identificarea solicitantului, prin verificarea actului de identitate, a procurii sau a delegației și a legitimației de serviciu sau a altui document similar.” Astfel, lipsa documentului din dosarul electronic nu poate fi primită ca o apărare în susținerea apelului, căci procedural, dosarul ar fi trebuit studiat de către părți la Arhiva Judecătorei Timișoara și nu prin imputarea lipsei documentelor din dosarul electronic.

Mai mult de atât, partea a fost legal citată pentru termenul de judecată și putea participa la ședința de judecată. Lipsa acesteia, în situația legalei citări nu poate constitui motiv de apel și de anulare a hotărârii judecătorești pentru motive procedurale. Pe de altă parte, potrivit normelor aplicabile în procesul civil, pârâta avea posibilitatea formulării unei cereri de amânare a judecării cauzei, în situația în care nu putea fi prezentă la termenul de judecată, mai ales că prin încheierea anterioară, reclamantei i s-a pus în vedere să depună modalitatea de calcul a obiectului cererii. Altfel spus, partea adversă avea posibilitatea rezonabilă de a lua la cunoștință faptul că pârâta urmează să facă o precizare, din moment ce instanța de judecată i-a pus în vedere să prezinte modalitatea de calcul a pretențiilor.

În concluzie, apelanta nu a atacat încheierea din 11.05.2022, ci doar sentința judecătorească din acest dosar, și astfel, nu poate contesta prin cererea de apel cele dispuse de instanța de judecată prin acea încheiere. Majorarea cuantumului pretențiilor nu echivalează cu o modificare a cererii de chemare în judecată, iar partea a fost legal citată pentru termenul la care s-au depus notele scrise, având posibilitatea de a studia dosarul la arhiva Judecătorei Timișoara, dosarul electronic nefiind o cale reglementată juridic de studiu a dosarului. Prin urmare, pe de o parte se invocă decăderea apelantei din a invoca neregularități de ordin procedural referitoare la modificarea cererii de chemare în judecată și, pe de altă parte, se arată instanței că susținerile sunt nefondate, solicitând respingerea apelului pentru aceste motive.

Cu privire la motivele de fond ale apelului

Dacă se va trece peste excepția invocată și peste netemeinicia motivelor procedurale ale cererii de apel, s-a solicitat respectuos a se analiza motivele de fond invocate de apelantă, care sunt de asemenea nefondate. Ca motive de fond ale cererii de apel formulate de către dna. Crina Slabu, se arată că datoria ar fi fost plătită de către soțul acesteia, dl. Miroslav Costin Slabu, fiind depusă o chitanță în acest sens. În acord cu cele reținute de către prima instanță, dl. Slabu Miroslav Costin a achitat propriile datorii prin plățile efectuate la casieria Primăriei Comunei Foeni, izvorâte din propriile raporturi juridice.

Reamintește faptul că, în acord cu dispozițiile art. 249 din Codul de procedură civilă privind sarcina plății, „Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească”, deci sarcina probei în acest caz (s.n. privind plata datoriei de către o altă persoană) revine apelantei. Ori, din chitanțele anexate nu reiese în niciun caz că plata a fost efectuată de terțul Miroslav Costin Slabu în numele ori pe seama debitoarei Crina Slabu.

Este adevărat că art. 1.472 din Codul civil prevede că oricine poate face o plată pentru altul. În acest context textul legal trebuie analizat în concordanță cu art. 1.474 alin. (3) din același act normativ, iar „Plata făcută de un terț stinge obligația dacă este făcută pe seama debitorului.” Altfel spus, din documente trebuie să reiasă că plata a fost făcută pentru apelantă de către soțul acesteia, altfel aceasta rămâne o simplă alegație fără susținere probatorie. În acest context, se arată instanței că și dl. Slabu a avut încheiate contracte cu Comuna Foeni,

motiv pentru care și acesta avea de achitat sume către bugetul local al subscrisei instituții publice. Mai mult de atât, în chitanțele depuse la dosarul cauzei nu se face referire la faptul că plata ar fi fost efectuată pentru debitoarea apelantă.

Trimiterea la codul de clasificare bugetară nu este relevantă în acest caz, întrucât la nivel administrativ, codul de clasificare bugetară 721 cuprindea veniturile din toate contractele încheiate de Comuna Foeni în anul 2014, pe când codul de clasificare bugetară 722 cuprindea veniturile din toate contractele încheiate de Comuna Foeni în anul 2019. Așadar, aceasta este doar o evidență internă a Comunei Foeni și nu este specifică ori atribuită unei anumite persoane. Persoanele plătitoare la bugetul local al Comunei Foeni sunt identificate prin codul numeric personal ori prin codul de identificare fiscală, fiind suficientă o atare identificare. Dimpotrivă, invocarea acestui aspect denotă chiar reaua-credință a apelantei, care în fața primei instanțe a depus chitanțele pe numele dlui. Slabu Miroslav Costin, pretinzând că acesta ar fi plătit pentru debitoarea apelantă, cu scopul de a induce în eroare instanța de judecată.

În consecință, debitoarea Crina Slabu nu a achitat datoriile pe care le avea către bugetul local al Comunei Foeni, reprezentate de chiria pentru pajiștile pe care le-a primit în exploatare prin contractul depus la dosarul cauzei. Astfel, în concordanță cu cele prezentate pe larg în cererea de chemare în judecată, sunt îndeplinite toate condițiile pentru atragerea răspunderii civile contractuale ale acesteia, motiv pentru care hotărârea primei instanțe este temeinică și legală. Prin urmare, s-a solicitat respectuos respingerea ca nefondat a apelului formulat de către apelantă.

În drept, prezenta întâmpinare este întemeiată pe dispozițiile art. 234 alin. (1), art. 248 alin. (5), art. 466 alin. (4), art. 471 alin. (3), art. 480 și art. 205 din Codul de procedură civilă, art. 1.472 și art. 1.474 din Codul civil precum și pe toate dispozițiile legale la care s-a făcut trimitere prin intermediul prezentei.

În probațiune, s-a solicitat încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar precum și orice alte probe a căror necesitate ar reieși din dezbateri.

La data de 03.02.2023, apelanta Slabu Crina a depus la dosar răspuns față de întâmpinarea formulată de pârâtă, solicitând respingerea excepției decăderii invocată, admiterea apelului, casarea hotărârii apelate și trimiterea cauzei spre rejudecare instanței de fond, iar în subsidiar, a solicitat desființarea hotărârii atacate și rejudecând cauza, să se dispună respingerea cererii în pretenții formulată de reclamantă.

Analizând cererea de apel formulată din prisma motivelor invocate și a apărărilor formulate, tribunalul reține următoarele:

Apelanta susținut drept motiv de nelegalitate a sentinței apelate faptul că aceasta a fost pronunțată cu încălcarea prevederilor art. 204 C. pr. civ., care impuneau amânarea judecării și comunicarea cererii modificate pârâtului pentru ca acesta să poată formula întâmpinare.

Contrar celor susținute de intimată, Tribunalul reține că apelanta nu este decăzută din dreptul de a formula acest motiv de apel pentru că nu a înțeles să formuleze apel împotriva încheierii de ședință din data de 11.05.2022, când instanța a luat act de precizările reclamantei. Trebuie avut în vedere în acest sens că încheierea în care au fost consemnate dezbaterile și s-a dispus amânarea pronunțării face parte integrantă din sentință, așa cum prevede art. 425 alin. 1 lit. a). Pe de altă parte, ceea ce a criticat apelanta nu este faptul că s-a luat act de precizarea acțiunii ci faptul că instanța a procedat la judecarea cauzei, pronunțând sentința apelată, fără a comunica această precizare pârâtei. Așa fiind, nu există nici un impediment pentru formularea de către apelantă a acestui motiv de apel, sens în care se va proceda la analiza temeiniciei acestor critici.

Sub acest aspect, trebuie observat faptul că la termenul de judecată din data de 30.03.2022 instanța a amânat judecarea cauzei și a solicitat reclamantei să precizeze

compența debitului solicitat și să formuleze un punct de vedere cu privire la chitanțele depuse de pârâtă.

Prin notele scrise depuse la termenul de judecată din data de 11.05.2022 reclamanta a dat curs acestei solicitări, indicând cuantumul debitului principal și al penalităților de întârziere solicitate și modul de calcul al acestora.

Contrar celor pretinse de apelantă, prima instanță în mod legal și temeinic a aplicat prevederile art. 204 alin. 2 C. pr. civ. făcând mențiune în cuprinsul încheierii despre precizarea formulată de reclamantă. Notele scrise depuse de aceasta nu conțin o modificare propriu-zisă a acțiunii ci doar explicitează pretențiile reclamantei în ceea ce privește modul de calcul al debitului solicitat. Cu privire la majorarea obiectului cererii, trebuie observat că aceasta a fost urmarea cuantificării penalităților de întârziere ce au mai curs după momentul investirii instanței, acestea fiind de la bun început solicitate până la plata integrală a debitului principal. Așa fiind, acest motiv de apel este neîntemeiat și nu se impune anularea sentinței așa cum a solicitat apelanta.

Pe fondul cauzei, cu privire la celelalte critici formulate de apelantă, Tribunalul reține că prima instanță a reținut corect situația de fapt în ceea ce privește încheierea între Comuna Foeni, în calitate locator și Slabu Crina Întreprindere Individuală a contractului nr. 239 din data de 14.04.2014 de închiriere pentru suprafețele de pajiști, precum și încetarea ulterioară a acestui contract.

A observat corect judecătorul fondului că în temeiul acestui contract pârâta datorează reclamantei suma totală de 11.054 lei, compusă din penalități de întârziere aferente perioadei 2018-2021 în cuantum de 6601 lei și debit principal în cuantum de 4453 lei. La stabilirea debitului restant au fost avute în vedere în mod corect de prima instanță chitanțele depuse de pârâtă, ce atestă plățile efectuate de aceasta pe parcursul derulării contractului.

Prin cererea de apel, pârâta a criticat hotărârea prime instanțe susținând că în mod greșit nu a fost avută în vedere la soluționarea cauzei chitanța ce atestă plata sumei de 5675 lei de către soțul acesteia, Slabu Miroslov Costin, plată despre care pârâta afirmă că a fost efectuată în contul său, pentru a stinge debitul decurgând din contractul încheiat cu reclamanta.

Această apărare este nefondată. Domnul Slabu Miroslov Costin avea la rândul său încheiat cu reclamanta contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018 (f. 49 dosar apel) iar plata în sumă de 5675 lei efectuată la data de 11.04.2019 a fost evidențiată în rolul său (f. 53 dosar apel) și a stins debitul restant în sumă de 2460 lei reprezentând taxa de concesiune rămasă de achitat pe anul 2018, suma de 2460 taxă concesiune pe anul 2019 și suma de 755 lei penalități de întârziere.

Așa fiind, motivele de apel formulate de pârâtă sunt nefondate, prima instanță reținând corect, în urma unei juste aprecieri a probatoriului administrat, faptul că pârâta datorează reclamantei sumele pretinse prin cererea de chemare în judecată astfel cum a fost precizată, nefiind dovedită stingerea creanței prin plată sau în alt mod admis de lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 480 alin. 1 C. pr. civ., constatând că sentința apelată este legală și temeinică, Tribunalul va respinge apelul ca nefondat.

În temeiul art. 453 C. pr. civ., va obliga apelanta la plata către intimată a cheltuielilor de judecată în apel în cuantum de 1785 lei reprezentând onorariu avocațial.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge apelul formulat de apelanta SLABU CRINA, având CNP 2880909350067, cu domiciliul procesual ales la cabinet de avocat Munteanu Mircea, cu sediul în Timișoara, str.

Academician Remus Răduleş, nr. 28, judeţul Timiş, împotriva sentinţei civile nr. 7529/12.04.2022 pronunţată de Judecătoria Timişoara în dosar nr. 223/325/2022, în contradictoriu cu intimaţiei COMUNA FOENI, având CIF 5517181, cu sediul procesual ales la Cabinet de avocat Finta Paul, din Timişoara, str. Lucian Blaga, nr. 2, ap. 12, judeţul Timiş şi SLABU CRINA INTREPRINDERE INDIVIDUALĂ, ca neîntemeiat.

Obligă apelanta la plata către intimată a cheltuielilor de judecată în apel în cuantum de 1785 lei reprezentând onorariu avocaţial.

Cu recurs în termen de 30 de zile de la comunicare, ce se va depune la Tribunalul Timiş.
Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei astăzi, 12.10.2023.

Preşedinte,
ALINA ROXANA TIMPEA

Judecător,
IOANA-MARIA CÎMPEAN

UITEFI
VALENȚINA TOMCU
DOISEA

Red. A.R.T./Tehnored.
D.V.M./25.01.2024

5 ex./3 com./SM
Judecătoria Timişoara/Judecător - Diana Roxana Benchiş

ECLI:RO:JDTIM:2022:001.012781

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA TIMIȘOARA
SECȚIA I CIVILĂ
DOSAR NR.13050/325/2021**

operator date 2881

**SENTINȚA CIVILĂ NR.12781
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 17.06.2022
PREȘEDINTE: BENCHIȘ DIANA ROXANA
GREFIER: LUHAN LAURA**

Pe rol se află judecarea acțiunii civile formulate de reclamanta **COMUNA FOENI**, în contradictoriu cu pârâta **SLABU CRINA** și **SLABU CRINA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ**, având ca obiect pretenții.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din 11.05.2022, parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța a amânat pronunțarea la data de 26.05.2022, 10.06.2022, respectiv pentru azi, 17.06.2022.

INSTANȚA

Deliberând asupra cauzei civile de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 10.05.2021, sub nr.13050/325/2021**, reclamanta **COMUNA FOENI**, în contradictoriu cu pârâta **SLABU CRINA** și **SLABU CRINA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ** a solicitat instanței ca prin hotărârea ce o va pronunța să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 10.722 lei, reprezentând chirie (debit principal) și penalități de întârziere, actualizată până la data plății efective. Cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a arătat a recurs la chemarea în judecată a ambelor pârâte, întrucât conform art. 22 și art. 23 din O.U.G. nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, întreprinderile individuale nu au personalitate juridică și persoana fizică titulară este comerciantul.

În fapt, în data de 14.04.2014, între Comuna Foeni, în calitate de locatar, și Slabu Crina Întreprindere Individuală, în calitate de locatar deținător de animale, a fost încheiat contractul nr. 239/2014, prin care a fost închiriată pajiște în suprafață de 61,94 ha, pentru suma anuală de 10.839,50 lei.

În conformitate cu prevederile art. 5.3. pct. 20 din contract, locatarul avea obligația de a achita chiria, taxele și impozitele locale aferente la termenele stipulate de art. 4.3. din contract, respectiv 30% până la data de 31 martie a anului în curs și 70% până la data de 31 decembrie a anului în curs.

Cu toate acestea, locatarul nu a achitat în integralitate chiria și impozitul aferent, efectuând o singură plată parțială, în cuantum de 10.000 lei, la data de 26.03.2019 (adică la aproximativ 5 ani de la data încheierii contractului), ce a fost imputată asupra chiriei restante.

Reclamanta a arătat că întârzierea la plată a chiriei se penalizează, conform art. 4.4. din contract, cu 0,1% din cuantumul chiriei datorate, pentru fiecare zi de întârziere, penalități ce curg până la data plății efective și integrale a debitelor restante. Astfel, la data de 11.01.2021, locatarul avea restante în cuantum de 10.268 lei, sumă reprezentând chirie a pajiștilor, alcătuită din debit principal și penalități de întârziere, calculate conform contractului.

În considerarea acestora, ca urmare a faptului că pârâtele nu au achitat sumele restante, dând dovadă de buna-credință și acționând cu scopul de a rezolva diferendul pe cale amiabilă, reclamanta a trimis la data de 26.01.2021 notificarea nr. 21 din 26.01.2021 către ambele pârâte, prin care în temeiul art. 1522 alin. (1) din Codul civil, le-a pus în întârziere pentru restituirea sumelor restante. Notificarea a fost transmisă prin intermediul serviciilor de curierat ale Poștei române, prin scrisoare recomandată, cu conținut declarat și confirmare de primire și a fost recepționată de pârâtă la data de 28.01.2021.

Prin intermediul notificării, a solicitat pârâtelor să procedeze la plata sumelor pe care le datorează în termen de 5 zile de la primirea notificării. Termenul indicat prin notificare s-a împlinit la data de 03.02.2021, termen până la care pârâtele nu a achitat sumele restante.

Reclamanta a precizat că art. 1.350 din Codul civil prevede următoarele: „(1) Orice persoană trebuie să-și execute obligațiile pe care le-a contractat (2) Atunci când fără justificare nu își îndeplinește această îndatorire, ea este răspunzătoare de prejudiciul cauzat celeilalte părți și este obligată să repare acest prejudiciu, în condițiile legii”.

Arată că acest contract a fost valabil încheiat și produce efecte între părți, motiv pentru care contractul de închiriere nr. 239/2014, încheiat între părți, are putere de lege (principiul *pacta sunt servanda* consacrat de art. 1.270 din Codul civil) între acestea.

Ținând cont că pârâtele nu și-au îndeplinit obligația de a achita chiria datorată conform contractului, reclamanta le-a pus în întârziere pentru plata sumelor restante, în conformitate cu prevederile art. 1522 alin. (1) din Codul civil.

Având în vedere faptul că notificarea pentru plata sumelor restante, a reprezentat o punere în întârziere, în conformitate cu dispozițiile art. 1522 alin. (1) din Codul civil, conform alin. (3) din același text de lege, a fost acordat pârâtei debitoare un termen de executare (cel puțin rezonabil), iar ca urmare a neexecutării obligației, debitoarea se află în întârziere cu privire la plata sumelor restante. Mai mult de atât, de la data recepției notificării până la data introducerii prezentei acțiuni au trecut mai mult de 3 luni, timp suficient ca pârâtele să își îndeplinească obligația contractuală de plată a chiriei.

Un drept fundamental al creditorului este de a primi îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației (art. 1.516 alin. (1) Cod civil). Ori, pârâtele, în calitate de concesionare, aveau obligația de a achita chiria, la termenele stabilite de părți prin contract, respectiv 30% până la data de 31 martie a anului în curs și 70% până la data de 31 decembrie a anului în curs. Ori, locatorul nu a achitat în integralitate chiria datorată nici până la data introducerii prezentei.

Totodată, art. 1516 alin. (2) pct. 1 din Codul civil prevede ca „Atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația și se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa și fără a pierde dreptul la daune-interese, dacă i se cuvin să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligației. [...]”. În aceeași optică a legiuitorului, simpla neexecutare a obligațiilor contractuale conduce automat la prezumția unei vinovații a debitoarei locatarii, așa cum prevede art. 1548 din Codul civil.

Refuzul nejustificat al pârâtelor de a achita chiria și penalitățile de întârziere subsecvente, în integralitate, reprezintă o evidentă dovadă de rea-credință în raport cu subscrisa. Ori, în conformitate cu cele prevăzute de legea civilă, drepturile trebuie exercitate cu bună-credință.

Prin urmare, singurul mod de a ne fi recunoscute drepturile și, ca o consecință firească, de a primi îndeplinirea obligației de la pârâte, respectiv de a obține plata chiriei și a penalităților de întârziere acumulate ca urmare a lipsei plății din culpă exclusivă a pârâtei, este pe calea instanței judecătorești.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 1270, art. 1350, art. 1516 și art. 1548 din Codul civil, art. 192 și art. 194 din Codul de procedura civilă.

În probațiune au fost atașate următoarele înscrisuri, în copie: extras de rol din 23.04.2021; Contract de închiriere nr. 239 din 14.04.2014; Act adițional nr. 1 din 16.04.2018 la Contractul nr. 3 din 04.01.2012; înștiințare de plată din 11.01.2021; Chitanța seria 157004/2019 nr. 1250 din 26.03.2019; Notificare nr. 21 din 26.01.2021 - Comună Foeni.

Cererea este scutită de la plata taxei judiciare de timbru.

Pârâta Slabu Crina a formulat *întâmpinare* invocând, pe cale de excepție, lipsa calității procesuale pasive a pârâtelor, iar pe fond solicitând respingerea acțiunii ca fiind netemeinică și nelegală.

Pârâta a solicitat anularea notificării nr.21/26-01-2021, ca fiind nulă de drept, datorită faptului că, pe lângă vicierea procedurii de comunicare, notificarea emisă, nu întrunește elementele legale prevăzute la art.148 C.pr.civilă, respectiv, nu dovedește partea căreia îi este adresată, iar precizările privitoare la neplata chiriei de către debitoare, așa cum încearcă notificatoarea să le prezinte, nu are nici un temei legal și nici nu pot fi dovedite ca fiind adevărate.

Privitor la pârâta Slabu Crina Întreprindere Individuală înregistrată la ORC Timiș cu nr.J35/745/2010, CUI26873610, se poate constata că s-a emis un certificat de Radiere în baza, Rezoluției nr.13767/21-05-2021, întreprinderea fiind radiată din evidențele ORC Timiș, drept consecință întreprinderea individuală Slabu Crina, nu are calitate procesuală pasivă în prezenta cauză.

Radierea întreprinderii Slabu Crina din evidențele ORC Timiș, s-a datorat faptului că, conform cu contractul de închiriere nr.144 din data de 13-05-2019, pajiștea proprietatea comunei Foeni în suprafață de 61,94 ha deținută de Slabu Crina în baza contractului nr.239/14-04-2014, a fost închiriată de soțul acesteia, Slabu Miroslav Costin.

La suprafața de 61,94 ha deținută prin închiriere de Slabu Crina întreprindere Individuală, a mai fost atribuită suprafața de aproximativ 15 ha și a fost încheiat contractul nr. 144/13-05-2019 pentru suprafața de 74,16 ha aparținând chiriei Slabu Miroslav Costin.

În consecință, raporturile dintre Primăria Foeni și Slabu Crina Întreprindere Individuală au încetat la data de 13-05-2019 când, pajiștea în suprafață de 61,94 ha a fost preluată de Slabu Miroslav Costin și a fost încheiat contractul nr. 144/13-05-2019 valabil pentru o perioadă de 7 ani cu posibilitatea prelungirii de 3 ani prin act adițional la contractul de bază.

Urmare a cererii dreptului de pășune și preluarea pajiștii de către Slabul Miroslav Costin, societatea Slabu Crina și-a încetat clauzele contractuale cu Primăria Foeni.

La radierea societății Slabu Crina din evidențele ORC Timiș, conform certificatului de radiere din 24-05-2021 în baza Rezoluției nr.13767/21-05-2021, pârâta Slabu Crina a făcut dovada convenită în acest sens inclusiv faptul că, obligațiile către Primăria Foeni au fost stinse în întregime.

Față de această situație de fapt și de drept coroborată cu dovada necomunicării actelor de procedură, pârâta a solicitat instanței respingerea cererii de chemare în judecată înregistrată cu nr.13050/325/2021 și implicit a notificării formulată cu nr.21/26-01-2021.

Pe fond, pârâta a arătat că acțiunea formulată de creditoare, nu corespunde adevărului, nu a fost motivată în fapt și în drept, încercând să cuprindă o stare de fapt necorespunzătoare adevărului, motiv pentru care, acțiunea trebuie respinsă ca nefondată întrucât, creditoarea, nu dovedește deținerea unei creanțe certe, lichide și exigibile față de debitoare, a ratând prin actele întocmite o stare de fapt necorespunzătoare adevărului.

Reclamanta consemnează prin cererea de chemare în judecată faptul că pârâta Slabu Crina Întreprindere Individuală, în perioada 2014 - 2021 ar fi achitat o singură plată în cuantum de 10.000 lei la data de 26-09-2019 (adică la aproximativ 5 ani de la data încheierii contractului).

Această consemnare în cererea de chemare în judecare, nu corespunde adevărului și în realitate, dovedește simplitatea cu care creditoarea Primăria Foeni, fără nici-o dovadă prezintă o stare de fapt necorespunzătoare adevărului, motiv pentru care, acțiunea creditoarei, este lipsită de orice temei legal și în consecință trebuie anulată ca nefondată.

În concret, pârâta Slabu Crina întreprindere Individuală și-a achitat chiria aferentă contractului nr.239/2014 astfel: cu Chitanța seria TM-F nr.687/21-12-2015 = 10.838 lei; Chitanța seria TM-F nr.348/13-05-2015 = 5.964 lei; Chitanța seria TM-F nr. 58/22-01-2015 = 11.078 lei; Chitanța seria 157004/2016 nr. 1919/19-12-2016 = 14.405 lei; Chitanța seria 157004/2017 nr.1833/20-12-2017 = 11.699 lei; Chitanța seria 157004/2019 nr.1250/26-03-2019 = 10.000 lei. Total achitat 63.984 lei.

În consecință în perioada 2014 - 2019 în baza contractului de închiriere nr.239/2014, reprezentând taxă concesiune pășune, Slabu Crina întreprindere Individuală a achitat suma de 63.984 lei aferent celor 5 ani și 4 luni reprezentând o taxă de 12.797 lei pe an, reieșind în acest fel faptul că au fost achitate obligațiile contractuale anuale în sumă de 10.839 lei, stabilite prin contractul părților nr.239/14-04-2014.

Conform cu contractul de închiriere nr.144/13-05-2019 încheiat între Primăria Foeni și Slabu Miroslav Costin, suprafața de 61,94 ha de pășune evidențiată în contractul nr.239/2014 a fost preluată de Slabu Miroslav Costin, iar plata chiriei aferentă contractului, a fost achitată de noul chiriaș, astfel: cu chitanța seria 157004/2019 nr.1289/11-04-2019 a fost achitată suma de 5.675 lei reprezentând: taxă curentă = 2.460 lei; restanțe = 2.460 lei, accesorii = 755 lei.

Total = 5676 lei.

În consecință, pentru perioada 01-01-2019 până la data de 13-05-2019, Slabu Miroslav Costin a achitat restanțele contractului nr.239/2014 în sumă de 2.460 lei și accesoriile în sumă de 755 lei, iar pentru contractul curent nr.144/2019 a fost achitată suma de 2.460 lei conform chitanței nr.1289/11-04-2019.

Conform chitanței seria 157004/2020, nr. 1301/26-06-2020, Slabu Miroslav Costin a achitat taxă concesiune pășune în sumă de 14.077 lei reprezentând 13.720 lei taxe curente și 357 lei accesorii.

În consecință, față de probele arătate și dovedite cu înscrisuri doveditoare anexate prezentei întâmpinări, acțiunea creditoarei se dovedește a fi netemeinică și nelegală.

În drept au fost invocate dispozițiile legale menționate în cuprinsul întâmpinării.

În probațiune au fost depuse următoarele înscrisuri: copie după CI seria TZ nr.172989. contract de închiriere nr.144/13-05-2019, certificat de radiere din 24-05-2021, rezoluția nr.13767/21-05-2021, chitanțe de plată aferente perioadei 22-01-2015 până 26-03-2019 privind plățile făcute în baza contractului nr.239/2014, chitanțele de plată din 11-04-2019 și 26-06-2020 achitate de Slabu Miroslav Costin în baza contractului nr.144/2019, după preluarea pășunii din contractul nr.239/2014.

Reclamanta a depus *note scrise* prin care a arătat că recunoaște plățile făcute de pârâtă și depuse la dosar și, cu toate că în cererea introductivă a consemnat, în mod greșit, că pârâta ar fi efectuat o singură plată, în realitate a ținut cont de toate plățile făcute la momentul formulării pretențiilor.

Astfel, între părți, contractul a produs efecte pentru perioada 2014-2019, până la încetarea acestuia, la 13.05.2022. În considerarea acestora, pentru fiecare an din perioada contractuală debitul principal, reprezentat de chirie, este de 10.839,50 lei, cel reglementat de art. 4.1 din contract, iar pentru anul 2019, suma proporțională calculată a fost de 3.613 lei.

Este important de reținut că valorile sumi stabilite prin calculul de către programul informatic al direcției de taxe și impozite din cadrul Primăriei Comunei Foeni, fără a exista vreo intervenție umană. Penalitățile curg până la data plății efective.

Pârâta a efectuat plata integrală pe anii 2014, 2015, 2016 și 2017, neefectuând plata pentru anul 2018. Abia în anul 2019, mai precis la data de 26.03.2019, pârâta a mai efectuat o

plată de 10.000 lei. În mod evident, respectând dispozițiile legale, această plată a fost imputată asupra debitului restant exigibil, respectiv asupra debitului pe anul 2018.

Plătind suma de 10.000 lei, imputată pe anul 2018, a mai rămas un rest exigibil și neplătit de 840 lei. Pentru anul 2019, an în care raporturile contractuale au încetat la data de 13.05.2022, a fost calculată proporțional cu perioada contractuală la 3.613 lei.

Aceste debite principale, neachitate de către pârâtă, sunt purtătoare de penalități de întârziere până la achitarea efectivă a tuturor restanțelor, în cuantum de 0,1% din valoarea chiriei, pe zi de întârziere, în conformitate cu prevederile contractuale ale art. 4.4 din contract. Conform clauzelor contractuale, pentru debitul principal din 2018, dobânzile au fost calculate pe anii 2019-2021, iar pentru debitul principal din 2019, dobânzile au fost calculate pe anii 2020-2021.

În acest mod au fost calculate penalitățile de întârziere, după cum urmează:

Anul 2018 - imputat 2019: $10.840 \text{ lei} \times 0,10\% \times 86 \text{ zile} = 893,78 \text{ lei}$

Anul 2019 - imputat 2020: $10.840 \text{ lei} \times 0,10\% \times 86 \text{ zile} + 840 \text{ lei} \times 0,01\% \times 279 \text{ zile} + 3.613 \text{ lei} \times 0,01\% \times 365 \text{ zile} = 1.900 \text{ lei}$

Anul 2020 - imputat 2021: $(840 \text{ lei} + 3613 \text{ lei}) \times 0,10\% \times 366 \text{ zile} = 1.629,80 \text{ lei}$

Anul 2021 - imputat 2022: $(840 \text{ lei} + 3613 \text{ lei}) \times 0,10\% \times 365 \text{ zile} = 1.625,34 \text{ lei}$

Este important de menționat că programul informatic rotunjește valorile conținând decimale. Prin urmare, debitul principal restant (notat cu rămășiță în extrasul de rol, întrucât debit este doar debitul din anul curent) este de 4.453 lei (840 lei + 3.613 lei), iar penalitățile pentru toți acești ani sunt de 6.601 lei (894 lei + 1.900 lei + 1.630 lei + 1.625 lei).

În concluzie, pretențiile reclamantei sunt:

Debit principal (rămășiță): 4.453 lei

Penalități de întârziere (2018-2021): 6.601 lei

Total (debit principal și penalități): 11.054 lei

Instanța a încuviințat și administrat proba cu înscrisuri.

Analizând probele administrate în cauză instanța reține următoarea situație de

fapt:

În fapt, prin contractul nr 239 din data de 14.04.2014 de închiriere pentru suprafețele de pajisti aflate în proprietatea privată a comunei Foeni și în administrarea Consiliului Local al comunei Foeni, încheiat între comuna Foeni, în calitate locator și Slabu Crina Întreprindere Individuală în calitate de locatar s-au închiriat pârâtei pajistile aflate în domeniul privat al comunei Foeni în suprafață totală de 61,94 HA. Durata contractului a fost stabilită conform art 3.1 la 5 ani.

Conform art 4.1 din contract pretul închirierii este de 175 lei/ha/an, fiind în valoare de 10.839,50 lei. Conform art 4.3 plata chiriei se face în 2 transe: 30% până la data de 31.03. a anului în curs și restul de 70% până la data de 31.12 a anului în curs. Întârzierea la plată se penalizează cu 0,1% din cuantumul chiriei datorate pentru fiecare zi de întârziere.

Prin cererea de chemare în judecată formulată și ulterior precizată de reclamanta aceasta a solicitat obligarea pârâtelor la plata sumei în cuantum de 11.054 lei, sumă compusă din penalități de întârziere aferente perioadei 2018-2021 în cuantum de 6601 lei și debit principal în cuantum de 4453 lei. Totodată a solicitat obligarea pârâtelor la penalități și în continuare până la achitarea integrală a debitului principal.

Instanța a admis prin încheierea de ședință din data de 26.05.2022 excepția lipsei capacității procesuale de folosință a pârâtei Slabu Crina Întreprindere Individuală. Ca atare va respinge acțiunea introdusă de reclamantă în contradictoriu cu pârâta SLABU CRINA ÎNTRINDERE INDIVIDUALĂ ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință.

Analizând cu prioritate excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Crina Slabu, invocată de aceasta se reține că potrivit art 36 Cod proc civi: "Calitatea procesuală

rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond.”

Instanta mai constată că potrivit art 26 din OUG 44/2008: ”Persoana fizică titulară a întreprinderii individuale răspunde pentru obligațiile asumate în exploatarea întreprinderii economice cu bunurile din patrimoniul de afectare. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru satisfacerea creanțelor, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului. Dispozițiile art. 31, 32 și ale art. 2.324 alin. (3) din Codul civil sunt aplicabile.”

Prin urmare, având în vedere prevederile acestui articol, împrejurarea că întreprinderea individuală Crina Slabu a fost radiată la data de 24.05.2021 în baza rezoluției 13767 din 21.05.2021 (fila 26) la solicitarea pârâtei Crina Slabu, apreciază că aceasta din urmă are calitatea procesuală pasivă în cauză, fiind obligată să răspundă pentru obligațiile contractate de întreprinderea al cărei titular a fost cu bunurile din patrimoniul de afectare, iar, în subsidiar și cu cele din patrimoniul propriu.

Ca atare va respinge ca neîntemeiată excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei SLABU CRINA.

Pe fondul cauzei retine că potrivit art. 1270 Cod civil, „contractul valabil încheiat are putere de lege între părțile contractante”. De asemenea, dispozițiile art. 1516 alin. 1 Cod civil prevăd dreptul creditorului la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligațiilor, iar alin. 2, pct. 1 stabilește că în situația în care, „fără justificare, debitorul nu își execută obligația, și se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa și fără a pierde dreptul la daune interese, dacă i se cuvin: să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligațiilor ”.

În temeiul art. 1523 alin. 2 lit. d) Cod civ. debitorul se află de drept în întârziere în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când, ”nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani, asumată în exercițiul activității unei întreprinderi”. Instanta retine că pârâta se afla de drept în întârziere prin raportare la dispozițiile acestui articol astfel că apărările pârâtei referitoare la nulitatea notificării nr 21 din data de 26.01.2022 nu prezintă importanța pentru soluționarea cauzei, devreme ce pârâta oricum se afla de drept în întârziere.

Potrivit art. 249 Cod de procedură civilă, cel ce face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, însă, în materie contractuală, creditorul este ținut doar să facă dovada existenței obligației, iar debitorul care pretinde stingerea acesteia prin plată, va trebui să dovedească tocmai faptul efectuării plății.

În speță, instanța constată că raporturile contractuale dintre părți rezultă din contractul încheiat între părți.

În ceea ce privește caracterul cert al creanței, se constată că pârâta a arătat că, astfel cum rezultă din chitanțele ce le-a depus în probațiune a achitat chiria aferentă contractului nr 239/2014, totalul sumei achitat fiind în cuantum de 63.984 lei.

Instanta nu poate retine ca fiind întemeiate apărările pârâtei Crina Slabu devreme ce contractul încheiat între părți a produs efecte în perioada 2014-13.05.2019, pentru fiecare an contractual pârâta Crina Slabu Întreprindere Individuală datorând o chirie de 10.839,50 lei (conform art 4.1 din contract) iar pentru anul 2019 suma a fost calculată proporțional la 3613 lei. Din cuprinsul chitanțelor depuse la dosar chiar de către pârâta rezultă că aceasta a achitat chirie pe anii 2014, 2015, 2016, 2017, dar pentru anul 2018 a efectuat plata în 2019, respectiv în 26.03.2019. (fila 47). Această plată a fost imputată asupra debitului restant exigibil din 2018, conform mențiunilor reclamantei din notele scrise depuse la ultimul termen de judecată, rămânând de plată suma de 840 lei, la care se adaugă suma de 3613 lei (chirie pentru anul 2019).

Mai retine instanța că pârâta a depus la dosar și 2 chitanțe pe numele Slabu Miroslav Costin care nu atestă plata sumelor reprezentând chirie în virtutea contractului încheiat între

Crina Slabu Întreprindere Individuală și reclamantă, de altfel pârâta arătând că și numitul Miroslov Costin Slabu a încheiat un contract cu reclamanta (144 din 13.05.2019).

Ținând cont de cele precizate, instanța constată că reclamanta a făcut dovada unei creanțe certe, lichide și exigibile, motiv pentru care o va obliga pe pârâta la plata către aceasta a sumei în cuantum de 4453 lei, cu titlu de debit principal.

În ceea ce privește capătul de cerere având ca obiect obligarea pârâtei la plata penalităților contractuale, instanța reține că potrivit art. 1530 C.civ., creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației. În acest sens, art. 1535 alin. (1) teza I C. civ., stipulează că în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

Instanța constată faptul că părțile au înțeles să determine convențional cuantumul daunelor moratorii, prevăzând o clauză penală pentru neexecutarea la timp a obligațiilor, în sensul art. 1538 C.civ.

Conform art 4.1 din contract pretul închirierii este de 175 lei/ha/an, fiind în valoare de 10.839,50 lei. Conform art 4.3 plata chiriei se face în 2 transe: 30% până la data de 31.03. a anului în curs și restul de 70% până la data de 31.12 a anului în curs. Întârzierea la plată se penalizează cu 0,1% din cuantumul chiriei datorate pentru fiecare zi de întârziere.

În consecință va obliga pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 6601 lei cu titlul de penalități de întârziere, calculate pentru perioada 2018-2021 precum și, în continuare, penalități de întârziere în cuantum de 0,1% pe zi calculate (asupra debitului principal restant) până la data plății efective a debitului restant.

În baza art 453 Cod proc civ fata de solutia ce se preconizeaza va obliga pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată constând în onorariul de avocat (fila 11).

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea introdusă de reclamantă în contradictoriu cu pârâta **SLABU CRINA ÎNTRERINDERE INDIVIDUALĂ** ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință.

Respinge excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei **SLABU CRINA**, ca neîntemeiată.

Admite cererea de chemare în judecată formulată și precizată de reclamanta **COMUNA FOENI**, CIF 5517181, cu sediul procesual ales în Timișoara, str. Lucian Blaga nr.2, ap.12, județul Timiș - email av.paul.finta@gmail.com, în contradictoriu cu pârâta **CRINA SLABU**, CNP 2880909350067, având domiciliul procesual ales în Timișoara, Str. Academician Remus Răduleț nr.28, județul Timiș.

Obligă pârâta **Crina Slabu** să plătească reclamantei suma de 4453 lei, cu titlul de debit principal și suma de 6601 lei cu titlul de penalități de întârziere, calculate pentru perioada 2018-2021 precum și, în continuare, penalități de întârziere în cuantum de 0,1% pe zi calculate până la data plății efective a debitului restant.

Obligă pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA DE INSOLVENȚĂ, SOCIETĂȚI, CONCURENȚĂ NELOIALĂ ȘI LITIGII
DECURGÂND DIN EXPLOATAREA UNEI ÎNTREPRINDERI

Dosar nr. 13050/325/2021**

cod operator: 2829

DECIZIA NR. 93/R

Ședința publică din data de 18 iunie 2024

PREȘEDINTE: RAMONA-IOANA RISTEA

JUDECĂTOR: ADRIAN-ROMULUS STOIAN

JUDECĂTOR: NICOLETA GHICIULESCU

GREFIER: IRINA-ALEXANDRA MUNTEANU

S-a luat în examinare recursul declarat de recurenta-pârâtă SLABU CRINA, în contradictoriu cu intimata-reclamantă COMUNA FOENI, împotriva deciziei civile nr. 1442 din data de 12.10.2024, pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 13050/325/2021**, având ca obiect pretenții.

Recursul a fost legal timbrat cu suma de 476 lei, conform art. 24 din OUG 80/2013.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că la data de 14.06.2024 s-au depus la dosarul cauzei, prin Serviciul registratură, concluzii scrise de către recurenta-pârâtă, iar la data de 18.06.2024 s-au depus la dosarul cauzei concluzii scrise de către intimata-reclamantă, după care, se constată că dezbaterile au avut loc în ședința publică din 06.06.2024, fiind consemnate în încheierea de ședință de la aceea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, dată la care instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 18.06.2024, când a hotărât următoarele.

CURTEA,

Deliberând asupra cererii de față, constată următoarele:

1. Procedura în fața instanțelor de fond.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Timișoara la data de 10.05.2021, sub nr. 13050/325/2021, reclamanta COMUNA FOENI, în contradictoriu cu pârâtele SLABU CRINA și SLABU CRINA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ, a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună obligarea pârâtelor la plata sumei de 10.722 lei, reprezentând chirie (debit principal) și penalități de întârziere, actualizata până la data plății efective; cu cheltuieli de judecată.

Judecătoria Timișoara a pronunțat în cauză sentința civilă nr. 7529/12.04.2022, prin care a respins acțiunea formulată în contradictoriu cu pârâta SLABU CRINA ÎNTREPRINDERE INDIVIDUALĂ, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință; a respins excepția lipsei calității procesual pasive a pârâtei SLABU CRINA, ca neîntemeiată; a admis cererea de chemare în judecată formulată și precizată de reclamanta COMUNA FOENI, în contradictoriu cu pârâta CRINA SLABU; în consecință, a obligat pe pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 4453 lei, cu titlul de debit principal și suma de 6601 lei cu titlu de penalități de întârziere, calculate pentru perioada 2018-2021 precum și, în continuare, penalități de întârziere în cuantum de 0,1% pe zi calculate până la data plății

efective a debitului restant; totodată, a obligat-o pe pârâta Crina Slabu să plătească reclamantei suma de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Împotriva sentinței primei instanțe a declarat apel pârâta SLABU CRINA – acesta fiind respins, ca nefondat de Tribunalul Timiș, prin decizia civilă nr. 1442 din data de 12.10.2024.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că apelanta a susținut drept motiv de nelegalitate a sentinței apelate faptul că aceasta ar fi fost pronunțată cu încălcarea prevederilor art. 204 C. pr. civ., care impuneau amânarea judecării și comunicarea cererii modificate pârâtei, pentru ca acesta să poată formula întâmpinare.

Contrar celor susținute de intimată, Tribunalul a arătat că apelanta nu este decăzută din dreptul de a formula acest motiv de apel pentru că nu a înțeles să formuleze apel împotriva încheierii de ședință din data de 11.05.2022, când instanța a luat act de precizările reclamantei; a arătat că trebuie avut în vedere, în acest sens, faptul că încheierea în care au fost consemnate dezbaterile și prin care s-a dispus amânarea pronunțării face parte integrantă din sentință, așa cum prevede art. 425 alin. 1 lit. a) Cod procedură civilă; pe de altă parte, ceea ce a criticat apelanta nu este faptul că s-a luat act de precizarea acțiunii, ci faptul că instanța a procedat la judecarea cauzei, pronunțând sentința apelată, fără a comunica această precizare pârâtei; așa fiind, a arătat că nu există nici un impediment pentru formularea de către apelantă a acestui motiv de apel.

Procedând la analiza susținerilor apelantei, Tribunalul a constatat că la termenul de judecată din data de 30.03.2022 prima instanță a amânat judecarea cauzei și a solicitat reclamantei să precizeze componența debitului solicitat și să formuleze un punct de vedere cu privire la chitanțele depuse de pârâtă; prin notele scrise depuse la termenul de judecată din data de 11.05.2022, reclamanta a dat curs acestei solicitări, indicând quantumul debitului principal și al penalităților de întârziere solicitate și modul de calcul al acestora; contrar celor pretinse de apelantă, s-a apreciat că în mod legal și temeinic prima instanță a aplicat prevederile art. 204 alin. 2 C. pr. civ. făcând mențiune în cuprinsul încheierii despre precizarea formulată de reclamantă, în condițiile în care notele scrise depuse de aceasta nu conțin o modificare propriu-zisă a acțiunii, ci doar explicitează pretențiile reclamantei în ceea ce privește modul de calcul al debitului solicitat.

Cu privire la majorarea obiectului cererii, a arătat că aceasta a fost urmarea cuantificării penalităților de întârziere care au mai curs după momentul investirii instanței, acestea fiind de la bun început solicitate până la plata integrală a debitului principal.

Așa fiind, a concluzionat că acest motiv de apel este neîntemeiat și nu se impune anularea sentinței așa cum a solicitat apelanta.

Cu referire la celelalte critici formulate de apelantă, care vizează fondul cauzei, Tribunalul a constatat că prima instanță a reținut corect situația de fapt în ceea ce privește încheierea între Comuna Foeni, în calitate locator, și Slabu Crina Întreprindere Individuală a contractului nr. 239 din data de 14.04.2014 de închiriere pentru suprafețele de pajiști, precum și încetarea ulterioară a acestui contract.

A mai constatat că în mod corect a observat judecătorul fondului că în temeiul acestui contract pârâta datorează reclamantei suma totală de 11.054 lei, compusă din penalități de întârziere aferente perioadei 2018-2021, în quantum de 6601 lei, și debit principal în quantum de 4453 lei; la stabilirea debitului restant au fost avute în vedere în mod corect de prima instanță chitanțele depuse de pârâtă, ce atestă plățile efectuate de aceasta pe parcursul derulării contractului.

A arătat că prin cererea de apel pârâta a criticat hotărârea prime instanțe, susținând că în mod greșit nu a fost avută în vedere la soluționarea cauzei chitanța ce atestă plata sumei de 5675 lei de către soțul acesteia, Slabu Miroslav Costin, plată despre care pârâta afirmă că a fost efectuată în contul său, pentru a stinge debitul decurgând din contractul încheiat cu reclamanta.

Tribunalul a constatat însă că această apărare este nefondată; astfel, domnul Slabu Miroslav Costin avea la rândul său încheiat cu reclamanta contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018 (f. 49 dosar apel) iar plata în sumă de 5675 lei efectuată la data de 11.04.2019

a fost evidențiată în rolul său (f. 53 dosar apel) și a stins debitul restant în sumă de 2460 lei reprezentând taxa de concesiune rămasă de achitat pe anul 2018, suma de 2460 taxă concesiune pe anul 2019 și suma de 755 lei penalități de întârziere.

Așa fiind, s-a reținut că motivele de apel formulate de pârâtă sunt nefondate, prima instanță reținând corect, în urma unei juste aprecieri a probatoriului administrat, faptul că pârâta datorează reclamantei sumele pretinse prin cererea de chemare în judecată astfel cum a fost precizată, nefiind dovedită stingerea creanței prin plată sau în alt mod admis de lege.

2. Recursul declarat de pârâta Slabu Crina.

Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs recurenta-pârâtă Slabu Crina, solicitând casarea acesteia și, rejudecând procesul pe fond; să se admită apelul și să se respingă cererea de chemare în judecată, ca fiind neîntemeiată; în subsidiar, a solicitat casarea deciziei recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare, fie la instanța de apel, fie la prima instanță.

În motivarea recursului, susține că hotărârile instanțelor de fond sunt rezultatul unor grave greșeli intervenite ca rezultat al faptului că *nu au fost analizate contractele încheiate în cauză*, în totalitatea lor, precum și al faptului că *a fost ignorată, nelegal și illogic, chitanța nr.1289 din 11.04.2019 în sumă de 5675 lei*, ceea ce face ca hotărârea atacată să cuprindă „motive contradictorii” – atrăgând incidența temeiului de casare instituit de *art. 488 alin.1 pct.6 Cod procedură civilă*.

Arată că prin hotărârea recurată s-a reținut că plata de 5675 lei - făcută de soțul paratei Slabu Miroslav Costin - nu ar fi fost făcută pentru pârâta recurentă Slabu Crina, în contul contractului de concesiune al acesteia, cu nr. 239 din 2014, *deși pe chitanța menționată mai sus se specifică în mod expres că plata este făcută pentru Slabu Crina*.

Susține că, procedând în această logică, instanța a încălcat normele civile de drept material, în sensul că voința părților legal exprimată are putere de lege între părți – ceea ce determină incidența temeiului de casare instituit de *art. 488 alin.1 pct.8 Cod procedură civilă*.

Consideră că, dacă ar fi fost analizate cu precizie contractele de concesiune, în mod cert nu s-ar fi ajuns la această gravă eroare de judecată.

Învederează că recurenta Crina Slabu a avut încheiat contractul de concesiune cu nr. 239/2014; acest contract a încetat de drept prin încheierea contractului nr.144 din 13.05.2019 - al cărui beneficiar este soțul recurantei, numitul Slabu Miroslav Costin - ca urmare a faptului că exploatarea agricolă a fost predată de către Slabu Crina către soțul său, Slabu Miroslav Costin.

Cu ocazia încheierii contractului nr. 144/13.05.2019, susține că i-a fost pus în vedere lui Slabu Miroslav Costin că mai există un rest de achitat de către Slabu Crina din contractul nr. 239/2014 și că numai după achitarea restanței de 5675 lei poate fi încheiat contractul nr. 144/2019; arată că Slabu Miroslav Costin a achitat acest rest de plată de 5675 lei și *a făcut mențiunea pe chitanța 1289/2019 că această sumă a fost achitată pentru Slabu Crina*, lucru absolut real și conform cu adevărul.

Menționează însă că instanța de apel nu a luat în seamă această plată și a apreciat absolut abuziv că ea ar fi fost făcută de Miroslav Costin în contul contractului încheiat pe numele său sub nr. 144/2019.

De altfel, solicită a se constata că instanța de apel se și contrazice, susținând, pe de-o parte, că plata de 5675 lei s-ar fi făcut pentru contractul nr.144/2019, iar, pe altă parte, că plata ar stinge obligații izvorâte din contractul de concesiune încheiat pe numele lui Slabu Miroslav Costin cu nr. 203/2018.

Precizează însă că acest din urmă contract, cu nr.203/2018, cuprinde o suprafață redusă de teren concesionat, de doar 12 ha, iar pentru acest teren nu s-a făcut niciodată nicio plată de către recurentă ori de către soțul acesteia, deoarece respectivul teren nu a fost folosit niciodată de familia recurantei; susține că terenul de 12 ha este de fapt închiriat altei persoane - care îl și folosește.

Mai arată că reclamanta Comuna Foeni nu a susținut niciodată că suma de 5675 lei ar reprezenta o plată în contul contractului nr. 203/2013, acest lucru fiind susținut doar de către instanța apel, fără nicio bază și contrar adevărului.

Nu în ultimul rând, susține că acest contract a apărut doar în fața instanței de apel, fără ca acest aspect să fi fost pus în discuția părților chiar și în faza devolutivă a apelului.

3. Hotărârea instanței de recurs.

3.1. Cu referire la excepția de nulitate a recursului.

Examinând, cu prioritate, excepția de nulitate a recursului, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele ce succed.

Astfel, potrivit prevederilor art. 489 alin.1 și alin.2 Cod procedură civilă (cu denumirea marginală „Sanctiunea nemotivării recursului”):

„(1) Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3).

(2) Aceeași sancțiune intervine în cazul în care motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488”.

După cum rezultă din economia dispozițiilor legale anterior citate, sancțiunea nulității recursului, ca urmare a nemotivării, intervine fie atunci când recursul nu a fost motivat în termenul prevăzut de lege, fie atunci când motivele invocate nu se încadrează în temeiurile de casare instituite de prevederile art. 488 Cod procedură civilă.

În speță însă, pârâta Slabu Crina a indicat motivele de recurs în chiar cuprinsul cererii de declarare a căii de atac, iar aceste motive se încadrează în temeiurile de casare reglementate de art. 488 alin.1 pct. 6 și pct. 8 Cod procedură civilă.

Astfel, din perspectiva temeiului de casare prevăzut de art. 488 alin.1 pct. 6 Cod procedură civilă, recurenta pârâtă susține că hotărârea instanței de apel cuprinde motive contradictorii, întrucât în cuprinsul acesteia se susține, pe de-o parte, că plata de 5675 lei s-ar fi făcut pentru contractul nr.144/2019, iar, pe altă parte, că plata ar stinge obligații izvorâte din contractul de concesiune încheiat pe numele lui Slabu Miroslov Costin, cu nr. 203/2018.

Din perspectiva temeiului de casare prevăzut de art. 488 alin.1 pct. 8 Cod procedură civilă, recurenta pârâtă susține că prin hotărârea recurată s-a reținut că plata de 5675 lei – efectuată de soțul paratei, Slabu Miroslov Costin - nu ar fi fost făcută pentru pârâta recurentă Slabu Crina, în contul contractului de concesiune al acesteia, cu nr. 239 din 2014, deși pe chitanța menționată mai sus se specifică în mod expres că plata este făcută pentru Slabu Crina; or, susține că, procedând în această logică, instanța a încălcat normele civile de drept material, în sensul că voința părților legal exprimată are putere de lege între părți (art. 1270 Cod civil).

3.2. Cu referire la motivele de recurs.

Procedând, în continuare, la examinarea motivelor de casare invocate de pârâta recurentă în susținerea recursului, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, pentru motivele ce succed.

Astfel, din perspectiva pretinselor contradicții existente în cuprinsul hotărârii instanței de apel (motiv subsumat temeiului de casare instituit de art. 488 alin.1 pct. 6 Cod procedură civilă), contrar susținerilor recurantei, Curtea nu identifică niciun considerent prin care să se afirme că plata în sumă de 5675 lei s-ar fi făcut pentru contractul nr. 144/2019.

Analizând această plată, instanța de prim control judiciar a reținut caracterul nefondat al susținerilor pârâtei, în sensul că suma de 5675 lei – achitată de către soțul acesteia, Slabu Miroslov Costin, ar fi fost efectuată în contul pârâtei, pentru a stinge debitul decurgând din contractul încheiat de aceasta cu reclamanta, iar în justificarea respectivei concluzii, Tribunalul a arătat că domnul Slabu Miroslov Costin avea la rândul său încheiat cu reclamanta *contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018* (f. 49 dosar apel); or, a constatat că plata în sumă de 5675 lei, efectuată la data de 11.04.2019, a fost evidențiată în rolul domnului Slabu Miroslov Costin (f. 53 dosar apel), și a fost destinată să stingă debitul restant în sumă de 2460 lei reprezentând taxa de concesiune rămasă de achitat pe anul 2018, suma de 2460 taxă concesiune pe anul 2019 și suma de 755 lei penalități de întârziere (debite derivate, toate, din contractul de concesiune

nr. 203/29.02.2018 – unde, la pct. 4.1 s-a prevăzut că *prețul concesiunii este de 2460 lei pe an, calculat la o chirie de 200 lei/ha x 12,3 ha*).

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor legale care conferă voinței părților putere de lege (art. 1270 Cod civil), Curtea constată netemeinicia susținerilor recurente referitoare la înțelegerea părților în privința debitelor asupra cărora să fie imputată plata de 5675 lei, în condițiile în care, pe de-o parte, chitanța de plată a acestei sume de bani nu este emisă pe numele pârâtei, ci pe numele soțului său, domnul Slabu Miroslov Costin, iar plata apare ca fiind destinată să stingă obligații personale ale soțului, derivate din contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018.

Pe de altă parte, Curtea constată caracterul nereal al afirmațiilor recurente pârâte, în sensul că părțile ar fi menționat în mod expres pe chitanță că suma de 5675 lei ar fi destinată să stingă debitele pârâtei – derivate din contractul de închiriere nr. 239 din data de 14.04.2014, în condițiile în care chitanța depusă la dosar, în copie, de însăși pârâta Slabu Crina (fila nr. 48 ds. 13050/325/2021 al Judecătorei Timișoara) nu cuprinde niciun fel de astfel de mențiuni.

În atare situație, în speță, așa cum bine a reținut instanța de apel, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1472 Cod civil, pentru ca plata să poată fi considerată a fi fost efectuată în numele pârâtei Slabu Crina, pentru stingerea unor datorii personale ale acesteia.

În ceea ce privește susținerea recurente potrivit căreia reclamanta Comuna Foeni nu ar fi afirmat niciodată că suma de 5675 lei ar reprezenta o plată în contul contractului nr. 203/2013, acest lucru fiind reținut doar de către instanța apel, fără nicio bază și contrar adevărului, Curtea constată că și această susținere este contrară adevărului, în condițiile în care o atare apărare a reclamantei rezultă în mod expres din cuprinsul *notelor de ședință depuse de aceasta la data de 20.06.2023*, ca urmare a clarificărilor solicitate de către instanța de apel – potrivit art. 22 alin. 2 Cod procedură civilă și în considerarea caracterului devolutiv al apelului, instituit prin dispozițiile art. 476 Cod procedură civilă - în privința contractelor de concesiune existente pe numele soțului pârâtei, domnul Slabu Miroslov Costin (fila nr. 48 ds. fond).

Nu în ultimul rând, Curtea arată că este irelevantă împrejurarea că recurenta și familia acesteia nu folosește terenul în suprafață de 12,3 ha care formează obiect al contractului de concesiune nr. 203, atâta timp cât soțul reclamantei, domnul Slabu Miroslov Costin figurează ca titular al respectivului contract, înregistrând debite față de reclamanta Comuna Foeni.

În considerarea celor ce preced, Curtea constată că recursul pârâtei este nefondat și se impune a fi respins, potrivit dispozițiilor art. 496 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge excepția de nulitate a recursului - invocată de intimata-reclamantă COMUNA FOENI.

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de recurenta-pârâtă SLABU CRINA în contradictoriu cu intimata-reclamantă COMUNA FOENI, împotriva deciziei civile nr. 1442 din data de 12.10.2024 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 13050/325/2021**, având ca obiect pretenții.

Definitivă.

Pronunțată la data de 18.06.2024, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

PREȘEDINTE,
Ramona-Ioana Ristea

JUDECĂTOR,
Adrian-Romulus Stoian

JUDECĂTOR,
Nicoleta Ghiciulescu

Pt. GREFIER
Irina-Alexandra Munteanu
(afiată în C/O.)
SEMNAZĂ
GREFIER ȘEF SECȚIE
Marcel Filip

Red. A.R.S./08.07.2024

Tehnored. M.I.A./19.06.2024

2ex./2 com.

Prima instanță: Judecătoria Timișoara

Președinte: Diana Roxana Bencliș

Instanța de apel: Tribunalul Timiș

Președinte: Alina Roxana Timpea Ioana-Maria Cimpean

Judecător: Ioana-Maria Cimpean

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
Secția de insolvență, societăți, concurență neloială
și litigii decurgând din exploatarea unei întreprinderi

Dosar nr. 866/59/2024

Cod operator date 2928

DECIZIA CIVILĂ NR. 146/R
Ședința publică din data de 22 octombrie 2024
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: PETRUȚA MICU
JUDECĂTOR: OANA SANDA AVRAMESCU - BUNEA
JUDECĂTOR: NADEJDA OPRESCU
GREFIER: IZABELA MITRAN

S-a luat în examinare contestația în anulare formulată de contestatoarea-pârâtă Slabu Crina, în contradictoriu cu intimata-reclamantă Comuna Foeni, împotriva Deciziei civile nr. 96/R/18.06.2024, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 13050/325/2021**, având ca obiect pretenții.

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în sumă de 100 de lei, conform art. 26 alin. 1 din OUG 80/2013.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru contestatoarea-pârâtă, dl avocat Gheorghe Mitar, iar pentru intimata-reclamantă se prezintă dl avocat Paul Finta, împuternicirile avocațiale aflându-se la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, constatându-se depuse la dosar următoarele înscrisuri: la data de 8 august 2024, prin Serviciul Registratură, dovada achitării unei taxe judiciare de timbru în valoare de 50 de lei, din partea contestatoarei, respectiv chitanța seria 157004/2024 nr. 000000011597, emisă de Serviciul Fiscal al Comunei Foeni la data de 6 august 2024, în original; la data de 12 septembrie 2024, prin e-mail, întâmpinare din partea intimătei-reclamante, întâmpinare vizată de Serviciul Registratură la data de 13 septembrie 2024.

Reprezentantul contestatoarei-pârâte depune dovada achitării diferenței de taxă judiciară de timbru în sumă de 50 de lei, respectiv originalul chitanței seria 157004/2024 nr. 000000011779, emisă de Serviciul Fiscal al Comunei Foeni, la data de 25 septembrie 2024, precum și chitanța privind achitarea onorariului avocațial în sumă de 2000 de lei.

Instanța pune în discuție excepția inadmisibilității contestației în anulare, invocată de intimată prin întâmpinare.

Intimata-reclamantă, prin reprezentant convențional, pune concluzii în sensul admiterii excepției inadmisibilității și respingerii contestației în anulare, ca inadmisibilă, raportat la dispozițiile art. 504 coroborat cu art. 503 pct. 2 Cod procedură civilă, arătând, referitor la motivul invocat în contestația în anulare, conform căruia instanța de recurs nu a ținut cont de concluziile scrise, că ignorarea concluziilor scrise nu este o eroare materială în sensul Codului de procedură civilă, practic, ce se urmărește prin această contestație fiind o redeschidere a dezbaterilor, iar potrivit Codului de procedură civilă, contestația în anulare nu este o cale de atac de reformare, ci o cale de atac de retractare.

Contestatoarea-pârâtă, prin reprezentant convențional, solicită respingerea excepției inadmisibilității, arătând că prin concluziile scrise depuse a arătat care sunt acele situații care ar fi determinat admiterea recursului (părțile fiind obligate la depunerea de concluzii scrise cu privire la aspectele discutate în timpul dezbaterii recursului și rămase neclarificate), însă aceste concluzii la care a fost obligată au fost ignorate în totalitate de instanță, situație ce reprezintă o anumită greșeală de procedură care după sine a atras o eroare materială.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Curtea acordă cuvântul părților pe fondul contestației în anulare.

Contestatoarea-pârâtă, prin reprezentant convențional, invocă aplicabilitatea în cauză a dispozițiilor art. 1472 din Codul civil, în sensul că obligația a fost stinsă printr-o plată efectuată de către altă persoană, în speță de către soțul contestatoarei. Precizează că aspectul neanalizat în cauză este acela că respectivul cod de înregistrare fiscală sub care a fost achitată suma în cauză pentru contestatoarea Slabu Crina, de către soțul acesteia, îi aparține contestatoarei, deși pe chitanță apare numele soțului său, iar plata făcută prin acea chitanță a condus la stingerea debitului contestatoarei. Precizează că a depus la dosar chitanțe din care rezultă că soțul contestatoarei, Slabu Miroslav, are alt cod de înregistrare fiscală, doar chitanța respectivă, deși a fost emisă pe numele acestuia, purtând codul de înregistrare fiscală al contestatoarei. Arată că prezentul litigiu a fost pornit de la o greșeală, și anume că Slabu Miroslav ar fi achitat, de fapt, suma respectivă în baza unui contract de concesiune din 2018, deși nu s-a pus această problemă și nici în apel nu a fost discutată chestiunea respectivă.

În concluzie, contestatoarea-pârâtă, prin reprezentant, solicită admiterea contestației în anulare, iar pe fond, respingerea cererii de chemare în judecată, cu cheltuieli.

Intimata-reclamantă, prin reprezentant convențional, subliniază, în primul rând, faptul că, în cazul persoanelor fizice, plata este făcută sub un CNP care este similar codului de înregistrare fiscală. În al doilea rând, arată că ceea ce contestatoarea numește drept cod de identificare fiscală este, de fapt, un cod de clasificare bugetară prin care primăria înțelegea să individualizeze în buget sumele plătite de toate persoanele care aveau încheiate contracte de concesiune, ca să poată avea o evidență a lor.

Apoi, intimata, prin reprezentant, arată că, într-adevăr, s-a invocat inexistența unui contract de concesiune al soțului contestatoarei, ca fapt negativ pe care contestatoarea nu putea să-l dovedească, însă intimata a arătat că a existat un asemenea contract încheiat de către soțul contestatoarei, cu niște datorii care corespund întocmai obligației de plată pe care acesta a efectuat-o.

Pe fondul contestației în anulare, intimata, prin reprezentant, susține că în cauză nu există nicio eroare materială care să ducă la schimbarea soluției, întrucât o asemenea eroare ar presupune întrunirea altor elemente. Prin urmare, solicită respingerea contestației în anulare, cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

În replică, pârâta-contestatoare, prin reprezentant, subliniază faptul că la momentul respectiv deținea o exploatație agricolă, iar respectiva plată a fost făcută de Slabu Miroslav pe codul de înregistrare fiscală atribuit acestei exploatații pe care ulterior a preluat-o soțul său.

CURTEA,

În deliberare, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Judecătoria Timișoara la data de 10.05.2021, sub nr. de dosar 13050/325/2021, reclamanta Comuna Foeni a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtele Slabu Crina și Slabu Crina Întreprindere Individuală, să dispună obligarea pârâtelor la plata sumei de 10.722 lei, reprezentând chirie (debit principal) și penalități de întârziere, actualizată până la data plății efective; cu cheltuieli de judecată.

Prin Sentința civilă nr. 7529/12.04.2022, pronunțată în dosarul nr. 13050/325/2021**, Judecătoria Timișoara a respins acțiunea formulată de reclamanta Comuna Foeni, în contradictoriu cu pârâta Slabu Crina Întreprindere Individuală, ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitate procesuală de folosință; a respins excepția lipsei calității procesual-pasive a pârâtei Slabu Crina, ca neîntemeiată; a admis cererea de chemare în judecată, formulată și precizată de reclamanta Comuna Foeni, în contradictoriu cu pârâta Slabu Crina; în consecință, a obligat pe pârâta Slabu Crina să plătească reclamantei suma de 4453 lei, cu titlul de debit principal și suma de 6601 lei, cu titlu de penalități de întârziere, calculate pentru perioada 2018-2021, precum și în continuare, penalități de întârziere în cuantum de 0,1% pe zi calculate până la data plății efective a debitului restant; totodată, a obligat-o pe pârâtă să plătească reclamantei suma de 1500 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Prin Secizia civilă nr. 1442/12.10.2023, pronunțată în dosarul nr. 13050/325/2021**, Tribunalul Timiș a respins apelul formulat de pârâta Slabu Crina și a obligat pârâta la către intimata Comuna Foeni a cheltuielilor de judecată în apel, în cuantum de 1785 lei, reprezentând onorariu avocațial.

Prin Decizia civilă nr. 93/R/18.06.2024, pronunțată în dosarul nr. 13050/325/2021**, Curtea de Apel Timișoara a respins, ca neîntemeiată, excepția de nulitate a recursului - invocată de intimata-reclamantă Comuna Foeni.

A respins, ca nefondat, recursul declarat de recurenta-pârâtă Slabu Crina, în contradictoriu cu intimata-reclamantă Comuna Foeni, împotriva deciziei civile nr. 1442 din data de 12.10.2024 pronunțată de Tribunalul Timiș în dosarul nr. 13050/325/2021**.

Pentru a hotărî astfel, instanța de recurs a reținut, cu privire la excepția de nulitate, că, potrivit prevederilor art. 489 alin. 1 și alin. 2 Cod procedură civilă (cu denumirea marginală „Sancțiunea nemotivării recursului”): „(1) Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal, cu excepția cazului prevăzut la alin. (3). (2) Aceeași sancțiune intervine în cazul în care motivele invocate nu se încadrează în motivele de casare prevăzute la art. 488”.

După cum rezultă din economia dispozițiilor legale anterior citate, sancțiunea nulității recursului, ca urmare a nemotivării, intervine fie atunci când recursul nu a fost motivat în termenul prevăzut de lege, fie atunci când motivele invocate nu se încadrează în temeiurile de casare instituite de prevederile art. 488 Cod procedură civilă.

În speță însă, Curtea a reținut că pârâta Slabu Crina a indicat motivele de recurs în chiar cuprinsul cererii de declarare a căii de atac, iar aceste motive se încadrează în temeiurile de casare reglementate de art. 488 alin.1 pct. 6 și pct. 8 Cod procedură civilă.

Astfel, din perspectiva temeiului de casare prevăzut de art. 488 alin.1 pct. 6 Cod procedură civilă, Curtea a observat susținerile recurente-pârâte, în sensul că hotărârea instanței de apel cuprinde motive contradictorii, întrucât în cuprinsul acesteia se susține, pe de-o parte, că plata de 5675 lei s-ar fi făcut pentru contractul nr. 144/2019, iar pe altă parte, că plata ar stinge obligații izvorâte din contractul de concesiune încheiat pe numele lui Slabu Miroslov Costin, cu nr. 203/2018.

Din perspectiva temeiului de casare prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, recurenta-pârâtă a arătat că prin hotărârea recurată s-a reținut că plata de 5675 lei – efectuată de soțul său, Slabu Miroslov Costin - nu ar fi fost făcută pentru pârâtă, în contul contractului de concesiune al acesteia, cu nr. 239 din 2014, deși pe chitanța menționată mai sus se specifică în mod expres că plata este făcută pentru Slabu Crina; or, susține că, procedând în această logică, instanța a încălcat normele civile de drept material, în sensul că voința părților legal exprimată are putere de lege între părți (art. 1270 Cod civil).

Procedând, în continuare, la examinarea motivelor de casare invocate de pârâta recurentă în susținerea recursului, Curtea a constatat că acestea sunt neîntemeiate, pentru motivele ce succed.

Astfel, din perspectiva pretinselor contradicții existente în cuprinsul hotărârii instanței de apel (motiv subsumat temeiului de casare instituit de art. 488 alin. 1 pct. 6 Cod procedură civilă), contrar susținerilor recurente, Curtea nu a identificat niciun considerent prin care să se afirme că plata în sumă de 5675 lei s-ar fi făcut pentru contractul nr. 144/2019.

Analizând această plată, instanța de prim control judiciar a reținut caracterul nefondat al susținerilor pârâtei, în sensul că suma de 5675 lei – achitată de către soțul acesteia, Slabu Miroslov Costin, ar fi fost efectuată în contul pârâtei, pentru a stinge debitul decurgând din contractul încheiat de aceasta cu reclamanta, iar în justificarea respectivei concluzii, Tribunalul a arătat că domnul Slabu Miroslov Costin avea la rândul său încheiat cu reclamanta Contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018 (f. 49 dosar apel); or, a constatat că plata în sumă de 5675 lei, efectuată la data de 11.04.2019, a fost evidențiată în rolul domnului Slabu Miroslov Costin (f. 53 dosar apel) și a fost destinată să stingă debitul restant în sumă de 2460 lei reprezentând taxa de concesiune rămasă de achitat pe anul 2018, suma de 2460 taxă concesiune pe anul 2019 și suma de 755 lei penalități de întârziere (debite derivate, toate, din Contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018 – unde, la pct. 4.1 s-a prevăzut că prețul concesiunii este de 2460 lei pe an, calculat la o chirie de 200 lei/ha x 12,3 ha).

În ceea ce privește pretinsa încălcare a prevederilor legale care conferă voinței părților putere de lege (art. 1270 Cod civil), Curtea a constatat netemeinicia susținerilor recurente referitoare la înțelegerea părților în privința debitelor asupra cărora să fie imputată plata de 5675 lei, în condițiile în care, pe de-o parte, chitanța de plată a acestei sume de bani nu este emisă pe numele pârâtei, ci pe numele soțului său, domnul Slabu Miroslov Costin, iar plata apare ca fiind destinată să stingă obligații personale ale soțului, derivate din Contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018.

Pe de altă parte, Curtea a constatat caracterul nereal al afirmațiilor recurente pârâte, în sensul că părțile ar fi menționat în mod expres pe chitanță că suma de 5675 lei ar fi destinată să stingă debitele pârâtei – derivate din Contractul de închiriere nr. 239 din data de 14.04.2014, în condițiile în care chitanța depusă la dosar, în copie, de însăși pârâta Slabu Crina (fila nr. 48 dosar nr. 13050/325/2021 al Judecătorei Timișoara) nu cuprinde niciun fel de astfel de mențiuni.

În atare situație, în speță, în acord cu instanța de apel, Curtea a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 1472 Cod civil, pentru ca plata să poată fi considerată a fi fost efectuată în numele pârâtei Slabu Crina, pentru stingerea unor datorii personale ale acesteia.

În ceea ce privește susținerea recurente, potrivit căreia intimata-reclamantă Comuna Foeni nu ar fi afirmat niciodată că suma de 5675 lei ar reprezenta o plată în contul Contractului nr. 203/2013, acest lucru fiind reținut doar de către instanța de apel, fără nicio bază și contrar adevărului, Curtea a constatat că și această susținere este contrară adevărului, în condițiile în care o atare apărare a reclamantei rezultă în mod expres din cuprinsul notelor de ședință depuse de aceasta la data de 20.06.2023, ca urmare a clarificărilor solțitate de către instanța de apel – potrivit art. 22 alin. 2 Cod procedură civilă și în considerarea caracterului devolutiv al apelului, instituit prin dispozițiile art. 476 Cod procedură civilă - în privința contractelor de concesiune existente pe numele soțului pârâtei, domnul Slabu Miroslov Costin (fila nr. 48 dosar fond).

Nu în ultimul rând, Curtea a arătat că este irelevantă împrejurarea că recurenta și familia acesteia nu folosește terenul în suprafață de 12,3 ha care formează obiect al contractului de concesiune nr. 203, atâta timp cât soțul reclamantei, domnul Slabu Miroslov Costin, figurează ca titular al respectivului contract, înregistrând debite față de reclamanta Comuna Foeni.

În considerarea celor ce preced, Curtea a constatat că recursul pârâtei este nefondat și se impune a fi respins, potrivit dispozițiilor art. 496 Cod procedură civilă.

Împotriva deciziei instanței de recurs, a declarat contestație în anulare pârâta Slabu Crina care a solicitat anularea hotărârii atacate și respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Motivul de drept și de fapt al prezentei contestații a fost întemeiat pe considerentul că decizia pronunțată în recurs este rezultatul unei erori materiale.

Contestatoarea a solicitat să fie avute în vedere consemnările din caietul grefierului, de la termenul de judecată din data de 6.06.2024, când a fost dezbătut pe fond recursul. Astfel, întrucât dezbaterile nu au fost practic finalizate, s-a solicitat părților să depună concluzii scrise motiv pentru care a fost amânată pronunțarea pentru data de 18.06.2024.

Contestatoarea-pârâtă a învederat că a depus concluzii scrise la dosarul cauzei la data de 14.06.2024, însă acestea nu au fost avute în vedere de către instanța de recurs.

Astfel, contestatoarea a apreciat demonstrat faptul că plata sumei de 5675 lei a fost făcută de Slabu Miroslov în contul său, această plată fiind aferentă Contractului de concesiune nr. 239/2014 al cărui titular era contestatoarea, contract care ulterior a fost preluat de soțul acesteia, Slabu Miroslov, ca efect al preluării exploatației agricole de la Slabu Crina la Slabu Miroslov, prin Contractul nr. 144/13.05.2019.

Contestatoarea a arătat că acest fapt este dovedit și de chitanța anexată la concluziile scrise, cu codul de identificare fiscală nr. 26873610, care reprezintă CIF-ul de la fosta exploatație din evidențele Comunei Foeni și care în prezent este în administrarea soțului Slabu Miroslov. În prezent, Slabu Miroslov are codul de identificare fiscală, conform chitanței anexate la concluzii scrise, sub nr. 1840517350025.

Contestatoarea a susținut că plata sumei de 5675 lei a fost făcută în contul său, fiind pe deplin îndeplinite cerințele art. 1472 Cod civil, plata obligației putând fi efectuată de orice persoană. Astfel, a apreciat că aceasta este eroarea materială care a condus la o soluție greșită în recurs.

În final, contestatoarea mai arătată că, dacă Slabu Miroslov ar fi făcut o plată pentru contractul său cu nr. 144/2019, atunci chitanța respectivă ar fi purtat codul fiscal al acestuia, nr. 1840517350025, or în speță chitanța poartă codul de identificare al contestatoarei, plata respectivă fiind deci efectuată în contul său.

Intimata-reclamantă Comuna Foeni a formulat întâmpinare prin care, în temeiul art. 504 raportat la art. 503 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă, a solicitat admiterea excepției inadmisibilității și, pe cale de consecință, respingerea contestației în anulare, ca inadmisibilă, iar pe fond, a solicitat, în temeiul art. 508 alin. (3) teza per a contrario din Codul de procedură civilă, respingerea contestației în anulare și, în consecință, păstrarea deciziei pronunțate în recurs; în temeiul art. 453 alin. (1) din Codul de procedură civilă, obligarea contestatoarei la plata tuturor cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul litigiu.

Cu privire la excepția inadmisibilității, intimata a învederat că prezenta contestație în anulare, formulată, potrivit art. 503 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pentru motivul invocat de contestatoare - pretinsa „eroare materială” - este o cale extraordinară de retractare care poate fi exercitată doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege.

Intimata a apreciat însă că, în cazul de față, invocarea de către contestatoare a ignorării „concluziilor scrise” nu poate fi încadrată în sfera unei erori materiale în sensul art. 503 alin. (2) pct. 2 din Codul de procedură civilă, întrucât noțiunea de „eroare materială” se referă la erori evidente și involuntare de ordin procedural, cum ar fi confundarea unor date materiale esențiale sau a unor elemente importante care au determinat soluția pronunțată, însă aceasta nu acoperă presupusele greșeli de judecată, de apreciere a probelor sau de interpretare a faptelor. Ori, aprecierea concluziilor scrise de către instanța de recurs, în baza probelor administrate, este o chestiune normală în decursul procesului, care nu reprezintă o eroare de judecată, ci interpretarea dată de judecător actelor și probelor din dosar.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), inclusiv în cauzele *Mitrea c. României* și *Lungoci c. României*, s-a stabilit că folosirea unei căi extraordinare de atac pentru a corecta o presupusă eroare de judecată echivalează cu o redeschidere a procesului și contravine principiului securității raporturilor juridice, chestiune vădit inadmisibilă.

Intimata a apreciat că partea contestatoare nu invocă o eroare materială propriu-zisă, de tipul celor prevăzute de lege, ci contestă în esență modul în care instanța de recurs a apreciat probele și a interpretat faptele, însă pe calea contestației în anulare nu se poate solicita o nouă evaluare a probelor sau o reformare a judecății deja efectuate, întrucât o astfel de cerere ar transforma această cale de atac într-un „recurs la recurs”, ceea ce este inadmisibil, întrucât aceasta ar transforma contestația într-o cale de atac de reformare, nu de retractare, contravenind scopului limitativ al contestației în anulare, consacrat prin art. 503 alin. (2) Cod procedură civilă.

A mai arătat contestatoarea că, în doctrină și jurisprudență, noțiunea de „eroare materială” vizează exclusiv greșeli de fapt sau de procedură care sunt involuntare și evidente, și care, dacă ar fi fost corectate, ar fi condus la o altă soluție. Așadar, nu orice interpretare a actelor cuprinse în dosar de către instanță, care nu sunt pe placul uneia dintre părți, poate fi considerată „eroare materială” în sensul art. 503 alin. (2) Cod procedură civilă, ci doar acele erori de ordin tehnic sau procedural care au un impact major asupra soluției finale.

Intimata a apreciat că soluția instanței de recurs a fost rezultatul unei analize logico-juridice a probelor administrate și a argumentelor părților, inclusiv a concluziilor scrise, iar susținerea contestatoarei cu privire la ignorarea concluziilor scrise nu constituie o eroare materială de tipul celor care pot fi corectate pe calea contestației în anulare. Mai mult de atât, contestarea are obligația de a arăta motivele pe care se bazează atunci când afirmă că nu au fost luate în considerare concluziile scrise, potrivit dispozițiilor art. 249 din Codul de procedură civilă, referitoare la sarcina probei.

Astfel, intimata a arătat că eroarea materială prevăzută de art. 503 alin. (2) Cod procedură civilă se referă la greșeli procedurale evidente, cum ar fi confundarea unor elemente esențiale ale cauzei, însă nu există nicio eroare de acest tip în speța de față. Instanța de recurs și-a motivat soluția, iar aprecierea probelor nu poate fi contestată pe calea contestației în anulare. Contestatoarea nu a demonstrat existența unei asemenea erori materiale. În realitate, ceea ce se contestă este modul în care instanța a apreciat probele și a motivat soluția, ceea ce depășește sfera erorilor materiale și intră în zona aprecierii discreționare a judecătorului.

De asemenea, intimata a învederat faptul că securitatea raporturilor juridice impune ca instanța să nu fie obligată să reevalueze constant modul în care a apreciat probele, iar contestația în anulare nu poate servi acestui scop. Față de cele expuse, intimata a solicitat a se constata inadmisibilitatea contestației în anulare formulată de contestatoare, ca nefondată și lipsită de temei legal.

Cu privire la motivele de fond, în sensul că datoria ar fi fost plătită de către soțul contestatoarei, dl Slabu Miroslov Costin, fiind depusă o chitanță în acest sens, intimata a arătat, în acord cu cele reținute de către prima instanță, confirmate pe rând de instanța de apel și de instanța de recurs, că dl Slabu Miroslov Costin a achitat propriile datorii prin plățile efectuate la casieria Primăriei Comunei Foeni, izvorâte din propriile raporturi juridice și nicidecum datoriile soției.

În acest sens, intimata a arătat că terțul, Slabu Miroslov-Costin, avea încheiat din anul 2018 un contract de închiriere cu Comuna Foeni, pentru pajiștile deținute de comună, și anume Contractul nr. 203 din 29.05.2018, prin care acestuia i-au fost închiriate 12,30 ha pajiști la valoarea de 200 lei/ha, adică valoarea totală de 2460 lei/an.

Întrucât acesta nu a plătit în anul 2018 taxa de concesiune, în anul 2019, era scadentă suma pe anul 2018, adică 2460 lei, la care s-au adăugat penalitățile de întârziere de 755 lei, fiind scadentă pe anul 2019 suma de 2460 lei. În anul 2019, pentru a putea primi pre concesiune și suprafața deținută de către soția sa, dl Slabu a achitat în integralitate datoriile avute, deoarece, potrivit art. 362 raportat la art. 339 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ (O.U.G. nr. 57/2019), acesta nu îndeplinea condițiile obligatorii, respectiv de a avea îndeplinite la zi obligațiile exigibile de plată a impozitelor, taxelor și contribuțiilor către bugetul local, astfel încât să poată concesiunea bunuri din domeniul privat al unității administrativ-teritoriale.

În consecință, intimata a susținut că debitoarea Slabu Crina nu a achitat datoriile pe care le avea către bugetul local al Comunei Foeni, reprezentate de chiria pentru pajiștile pe care le-a primit în exploatare prin contractul depus la dosarul cauzei. Astfel, a apreciat că, în concordanță cu cele prezentate pe larg în cererea de chemare în judecată, sunt îndeplinite toate condițiile pentru atragerea răspunderii civile contractuale a acesteia, motiv pentru care hotărârea primei instanțe este legală și temeinică.

În drept intimata a invocat dispozițiile art. art. 503 alin. (2) pct. 2, art. 504 și art. 508 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, precum și toate dispozițiile legale la care a făcut trimitere prin intermediul prezentei.

Analizând contestația în anulare declarată de contestatoarea Crina Slabu, Curtea constată următoarele:

Contestația în anulare este o cale extraordinară de atac, de retractare și nesuspensivă de executare, prin care se cere însăși instanței care a pronunțat hotărârea atacată, în cazurile și în condițiile prevăzute expres de lege, să își anuleze propria hotărâre și să procedeze la o nouă judecată.

Potrivit art.503 alin. 2 C.proc.civ., care reglementează contestația în anulare specială, „(2) Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație în anulare atunci când: 2. dezlegarea dată recursului este rezultatul unei erori materiale”.

Fiind o cale extraordinară de atac, ce materializează o derogare de la principiul securității raporturilor juridice, cazurile și condițiile în care contestația în anulare este admisibilă sunt strict și expres reglementate de lege.

În sensul textului de lege menționat, noțiunea de „greșeală materială” înseamnă o eroare de ordin procedural, în legătură cu aspectele formale ale judecății în recurs, de asemenea gravitate, încât a avut drept consecință pronunțarea unei soluții greșite.

Textul vizează greșeli de fapt, involuntare, iar nu greșeli de judecată, respectiv de interpretare a unor dispoziții legale ori de apreciere a probelor, care fac decizia netemeinică sau nelegală.

Unul dintre aspectele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, că soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai fie redusă în discuție (cauza Brumărescu împotriva României nr. 28342/95).

Prin urmare, niciuna dintre părți nu poate formula contestație în anulare împotriva unei hotărâri definitive și obligatorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei. Puterea instanțelor superioare trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare, nu pentru a realiza o nouă analiză a fondului cauzei în cadrul contestației în anulare.

Or, din simpla lecturare și verificare a motivelor invocate de contestatoare în susținerea contestației în anulare se observă că aceasta invocă greșeli de judecată și nu greșeli procedurale involuntare ale instanței care a pronunțat soluția.

Curtea observă că, în esență, prin cererea de contestație în anulare se reproșează instanței de recurs faptul că nu a avut în vedere chitanța de la dosar, din care rezulta faptul că Miroslav Slabu a achitat suma de 5675 lei pe numele recurente Crina Slabu și, ca atare, aceasta nu mai putea fi obligată la suma respectivă.

În cauza de față, decizia civilă pronunțată de instanța de recurs nu este rezultatul vreunei erori materiale în sensul art.503 alin.2 pct.2 C.pr.civ., ci rezultatul propriei judecăți a instanței care a apreciat că chitanța de plată a sumei de 5675 lei, emisă pe numele domnului Slabu Miroslav Costin se referă la obligații personale ale acestuia, derivate din contractul de concesiune nr. 203/29.02.2018 și nicidecum nu privea stingerea obligațiilor recurente din contractul nr. 239 din data de 14.04.2014. Prin urmare, soluția asupra recursului nu are la bază vreo eroare materială, ci propria judecată a instanței de recurs.

Față de cele arătate, Curtea concluzionează că presupusa eroare materială invocată de către contestatoarea recurentă nu se încadrează în sensul noțiunii de „eroare materială” prevăzut de art.503 alin.2 pct.2 C.pr.civ.

Contestatoarea a mai susținut că instanța de recurs nu a avut în vedere concluziile sale scrise depuse la dosarul de recurs, la care a anexat, exemplificativ, alte chitanțe, pentru a arăta codul de identificare fiscală pentru care s-au făcut plăți de către ea și soțul ei, susțineri ce se subsumează motivului de contestație în anulare prevăzut de art.503 alin.2 pct.3 C.pr.civ.

Acest text nu poate sta la baza formulării unei contestații pe considerentul că instanța nu a avut în vedere concluziile scrise ale părții, invocate în susținerea motivelor de recurs. Pe acest temei juridic se poate invoca doar neanalizarea unui motiv de recurs, iar nu modul în care instanța de recurs a soluționat recursul, întrucât, în caz contrar, s-ar ajunge ca pe calea contestației în anulare să i se deschidă recurentului posibilitatea unui recurs la recurs, inadmisibil potrivit dispozițiilor art.483 Cod procedură civilă.

Astfel, motivul de contestație fundamentat pe prevederile art.503 pct.3 C.pr.civ. nu poate primi valențele dorite de contestatoare, întrucât considerentele deciziei pronunțate în soluționarea recursului evidențiază că în fapt a avut loc o analiză a instanței de recurs a motivelor invocate în termen, ipoteza unei erori materiale sau a unei omisiuni, în înțelesul legii, fiind exclusă.

Demersul contestatoarei vizează ca pe calea contestației în anulare să se reanalizeze considerentele care au condus la pronunțarea deciziei contestate, cu consecința rejudecării recursului, demers inadmisibil pe calea contestației în anulare.

Pentru aceste considerente, Curtea va respinge ca inadmisibilă contestația în anulare formulată de către pârâta Slabu Crina, în contradictoriu cu intimata reclamantă Comuna Foeni, împotriva deciziei civile nr. 93/R/18.06.2024 din data de 4 decembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 13050/325/2021**.

Constatând că decizia este de respingere a contestației în anulare, nu vor fi acordate cheltuieli judiciare contestatoarei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă contestația în anulare formulată de către pârâta Slabu Crina, în contradictoriu cu intimata reclamantă Comuna Foeni, împotriva deciziei civile nr. 93/R/18.06.2024 din data de 4 decembrie 2023, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr. 13050/325/2021**, având ca obiect pretenții.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, astăzi, 22 octombrie 2024.

Președinte
Petruța Mîcu

Judecător
Oana Sanda Avramescu – Bunea

Judecător
Nadejda Oprescu

Grefier
Izabela Mitran

Red. N.O./Tehnored. I.M./ 07.11.2024
4 ex./ 2 com.

Prima instanță: Judecătoria Timișoara
Președinte complet: Diana Roxana Benchiș

Instanța de apel: Tribunalul Timiș
Președinte complet: Alina Roxana Timpea Ioana-Maria Cîmpean
Judecător: Ioana-Maria Cîmpean

Instanța de recurs: Curtea de Apel Timișoara
Președinte complet: Ramona-Ioana Ristea
Judecător: Adrian-Romulus Stoian
Judecător: Nicoleta Ghiciulescu